

حب بواسیر

مقل	زعفران	مصطکی
۴	۳	۳
صبر زرد	صبر سقاه	مرماکی
۲	۲	۱
خون سیاوشان	تخم ترب	حب الغار
۲	۲	۱

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة والاولی

جمیع ستایش مر خدائی را که گردانید بندگی را وسیله برای رسیدن به نیکبختی در آن جهان و در این جهان

والصلوة والسلام علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی

و رحمت و تحیت باد بر بهترین آفریدگار خلق محمد و بر فرزندان او که پیشوایان راه راست اند

امّا بعد بنده خاطی محمد باقر بن محمد تقی عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صافیه برادران ایمانی و اخلّای روحانی مینگارد که چون جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای هدایت گم گشتگان بوادی جهالت و ضلالت طریق صوم و صلوات و دعا و عبادات که اشرف و اقرب طرق نیل سعادات اند مقرّر گردانید و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار منقول گردیده که کتب دعا مشحون است از آنها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و اکثر خلق را باعتبار اشتغال بانواع اشغال دنیویه و غیرها تحصیل آنها و عمل بهمه آنها میسّر نیست خواستم که منتخبی از اعمال سال و فضایل ایام و لیالی شریفه و اعمال آنها که باسانید

صح

صحیحه و معتبره وارد شده است در این رساله ایراد نمایم که عامه خلق از برکات آنها محروم
نباشند و شاید این بنده عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند و مسمی گردانیدم اثر ابزار را
عَسَی اللهُ اَنْ یَهْدِیَنَا وَاِیَّاهُمْ اِلَی سَبِیلِ الرَّشَادِ چون اتمام این رساله و آغاز
امید است خدا اینکه راه نمائی کند ما را و ایشان را بسوی راه راست و انجام این عجاله در زمان
دولت عدالت ثمر و اوان سلطنت سعادت اثر اعلیحضرت سید السلاطین زمان و
سرور خواقین دوران شیر انجم اوراق ملت و دین نقاوه احفاد سید المرسلین
آب و رنگ گلستان مصطفوی چشم و چراغ دودمان مرتضوی سلطان جم خدم و خاقان
فرشته حشم شجاعت نژادی که تیغ ابدارش برای سرهای کفار نهر نیست جاری بسوی دار البوار
و حسام آتش بارش برای خرمن حیات مخالفان و معاندان مصداق وَیُرْسِلُ
عَلَیْکُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ دستهای داعیان مزید رفعت شان و فرستاده میشود
بر شما زبانه از آتش در آستان رفیع البنیانش با کف الخضیب همدستان و
خروش صوفیان صومعت نشان بزمزمه دعای خلود دولت ابد توامان با عندلیبان
اغصان سدرة المنتهی همداستان هر که تیغ خلاف از نیام کین برکشید چون بید بر خود
بلرزید و هر که بهار آئینه نفاق در برکشیده صورت مرگ خود را در آن معاینه دید گره جبین
قهرش عقده گشای گرههای کار بستگان گشاده گی کف دریا نوالش سحاب مزارع
املهای پژمرده کان موسس قواعد ملت و دین مروج شریعت آباء طاهرین حیاض
ساحت درگاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز و خواقین دوران
در صرح ممرد عزت و جلالش تر زبان به ندای قَدْ مَسَّنَا الضُّرُّ یَا اَیُّهَا الْعَزِیزُ
اعنی السلطان الاعظم والخاقان الاعدل الاکرم ملجاء الاکاسرة و ملاذ القیاصرة محیی مراسم
الشریعة الغرا و مشید قواعد الملة البیضا السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان الشاه
سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی بهادرخان لازالت رایات دولته مرفوعة و ایامات
اعدائه مقموعة میسر گردید تحفه آن بارگاه خلایق امیدگاه گردانید امید که بقبول طبع اشرف

کردد و آن عالیحضرت از فوایدهای آن منتفع کردند بمحمد و آله الطاهرین و الله الموفق
والمعین و آن مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و
اعمال ماه مبارک رجب است و آن مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در فضایل این
ماه و عبادات آن است **بدانکه** این ماه و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان
بهترین ماههای سالند **واز** حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که حرمت
ماه رجب و شعبان را بداند و وصل نماید روزهٔ آنها را بروزهٔ ماه مبارک رمضان
این ماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد حق تعالی و در آن روز
منادی از افق اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است
عمل این بنده در شما و طاعتش از برای خدا همهٔ آن ماهها گویند که این بنده تو بنه گرفت
در ماهها یاری بر طاعت ترا و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی
تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه موکلند بر این
ماهها که ما یافتیم این بنده را اگر طلب کنندهٔ طاعت و خوشنودی تو و امیدوار رحمت و
آمرزش تو بود و آنچه را نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از و طلبیده بودی بسوی آنها
مسارعت نمود و روزهٔ کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح
او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها را با تشنگی بشب رسانیده و در شبها
خود را بتعب انداخت برای بندگی تو و تصدق بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار
نسبت به بندگان تو نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد وداع
نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرامون محرمات تو نگردید و نیکو بندهٔ بود این بنده پس حق تعالی
فرماید که ببرید این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا بتحفها و کرامتها
و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و ببرند بسوی نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانهٔ که
فانی نمیشود و سرائی که جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز
اینها را تعب نمیباشد و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست **و ایضا**

ماه مبارک رجب
[illegible]
منهاج الفلاح

از آنحضرت

از آنحضرت منقول است که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت
با آن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه
من است و ماه مبارک رمضان ماه امت من است کسی که یکروز از ماه رجب روزه
دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از و دور گردد و دری از درهای
جهنم بر روی او بسته گردد **و بسند معتبر** از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلم منقول است
که هر یک روز از ماه رجب روزه دارد آتش جهنم یکساله راه از و دور گردد و هر که سه روز
از آن روزه دارد بهشت از برای او واجب دارد **ایضا** فرمود که رجب نام نهریست
در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن
نهر بیاشامد **و بسند معتبر** از حضرت صادق علیه السلم مرویست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس بسیار در این ماه طلب آمرزش کنید
که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه
بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم طلب آمرزش میکنیم از خدا و سوال میکنیم از و توبه را
منقول است که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد بهر روز ثواب روزه یکسال برای او
بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد هفت در جهنم بر روی او بسته گردد و هر که
هشت روز از آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشوده شود و هر که پانزده روز
از آن روزه بدارد خدا او را حساب آسان کند و هر که جمیع ماه رجب را روزه دارد حقتعالی
خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را
عذاب نکند **و ابن بابویه ره** بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت
حضرت صادق علیه السلم در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک
آنحضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفتهٔ در این ماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا
فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهی است

که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده است وحرمت آنرا عظیم گردانیده است وبرای
روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا رسول الله
اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم آیا بعض از ثواب روزه داران آن فایز میگردم
فرمود که ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از
شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه
روزه بدارد بر صراط آسان بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه روزه بدارد ایمن
گرداند از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری آتش
جهنم را باو عطا کنند **وایضا** از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه روایت کرده است
که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد گناهان
گذشته اش آمرزیده شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر ماه رجب روزه بدارد
گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و هر که یک شب از این ماه را احیا کند حق تعالی
او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت او را در هفتاد مرد گناهکار و هر که
در این ماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند باو عطا فرماید که
چشمی ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد **وایضا بسند معتبر**
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان
عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند که نور رویهای ایشان جمیع محشر را
روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل باشد بمروارید و یاقوت
و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ
و همه او را ندا کنند که گوارا باد ترا کرامتهای حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمن
ندا کند ایشانرا که ای بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در
مأوای نیکو ساکن گردانم و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم شما در بهشت غرفها که نهرها
در زیر آنها جاری باشند و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزدیست مزد کارکنان از برای من

بی آنکه بر شما واجب گردانم روزه داشتیه از برای من در ماهی که حرمت آنرا عظیم گردانیده
بودم وحق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان وکنیزان مرا داخل بهشت
گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثواب ها برای کسیست که جزئی از ماه رجب را روزه
دارد اگرچه یک روز باشد از اولش یا میانش یا آخرش وبسند معتبر از حضرت امام
رضا علیه السلم روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی در
قیامت ازو خوشنود باشد و هر که دو روز آنرا روزه دارد خدا بغایت ازو خوشنود
وراضی گردد و او را خوشنود گرداند و هر که سه روز آنرا روزه دارد خداوند کریم ازو
راضی گردد وضمان او را ازو راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز آنرا روزه
بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او گشوده شود تا بملکوت اعلی برسد و هر که
هشت روز آنرا روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشوده شود و هر که پانزده روز
آنرا روزه بدارد هر حاجت که از خدا تعالی بطلبد برآورد مگر آنکه سوال او برای گناهی باشد
یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از گناهان بیرون آید مانند روزی
که از مادر متولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد با برگزیدگان
ونیکوکاران واحادیث دراین باب بسیارست واین رساله گنجایش ذکر آنها ندارد فصل
دویم در بیان اعمال است که کسی از روزه گرفتن عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض
آن بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه مستحب یک درهم
تصدق کند که موافق زرهای این زمان تقریبا هفتاد دینار بوده باشد و بروایت دیگر عوض
روزه یک مد گندم یا جو وارد شده است واحوط در مد صد درم شاه است و ظاهرا صد درم
کهنه کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه رجب یک گرده نان نیز وارد شده است
اگر قادر بر روزه نباشد وحمل کرده اند بر کسیکه بر نان و قادر بر درهم و مد نباشد وایضا در
خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وارد شده است که بعوض روزه
اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را بیابد

دراعمال که عوض روزه بجا آورند

سُبْحَانَ الإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ

پاکست معبودی بزرگوار پاکست کسیکه نیست سزاوار بپاکی یاد کردن غیر او را پاکست

الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ

انکه غالب و بزرگوارترست پاکست کسی که پوشید بزرگی را و آنکس مر آن بزرگی را سزاوارست

و در روایات معتبره وارد شده است که هرکه بمنزل برادر مومن خود وارد شود و قصد روزهٔ سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشترست و برابر یکساله روزه است و زن را روزه داشتن بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک و فرزند را بی رخصت پدر و مادر و مهمان را بی رخصت مهماندار و مهماندار را بی رخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزهٔ سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است و همچنین روزهٔ سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزهٔ سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند که بی رخصت پدر و مادر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزهٔ سنت ندارد و روزهٔ سنت مهمان بدون رخصت مهماندار نیز خلافست و احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچیک بی رخصت دیگری روزهٔ مستحب ندارند اگرچه ظاهر آنست که مکروه است

فصل سیم در بیان اعمال هر شب و هر روز است بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا را خواندند و علما ذکر کرده اند که در هر روز سنت است خواندن این دعا يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ

السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ ای کسیکه مالکست حاجتهای

سوال کننده گانرا و میداند درون دل خاموشانرا برای هر سوال مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ

وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ از تو گوشی است بیدار

و جوابی است آماده خداوندا و وعدهای تو راست است وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ

و نعمتهای تو افزونست

یعنی در شب ... [illegible] ... روزه ... [illegible]

وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

[illegible]

تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

[illegible]

و ایضاً بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السّلم هر روز ماه رجب این دعا را میخواندند

خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلَّا لَكَ وَضَاعَ

[illegible]

الْمُلِمُّونَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ

[illegible]

لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ

[illegible]

وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ

[illegible]

مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ

[illegible]

الْاِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اَللّٰهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي

[illegible]

اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاغْفِرْ لِي يَوْمَ

[illegible]

الدِّينِ. و ایضاً بسند معتبر منقول است که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السّلم
عرض کرد که فدایت شوم این ماه رجب است مرا دعائی تعلیم نما که حق تعالی مرا بآن
نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و پیشین و بعد از همهٔ نمازها در شب و روز

این دعا را بخوان یَا مَنْ اَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَاٰمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ

یَا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیرَ بِالْقَلِیلِ یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ سَاَلَهُ یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْاَلْهُ

وَمَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِی بِمَسْاَلَتِی اِیَّاکَ جَمِیعَ خَیْرِ

الدُّنْیَا وَجَمِیعَ خَیْرِ الْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّی بِمَسْاَلَتِی اِیَّاکَ جَمِیعَ شَرِّ

الدُّنْیَا وَشَرِّ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ مَا اَعْطَیْتَ وَزِدْنِی مِنْ

پس بدستیکه کم نمیگردد آنچه بخشیدی تو و بیفزای مرا ای من از

فَضْلِکَ یَا کَرِیمُ پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفته وانگشت

بخشش ... سبابهٔ دست راست خود بجانب راست وچپ حرکت میداد

واین دعا را خواند یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَاءِ وَالْجُودِ

یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ ... بزرگی داشتن ای خداوند نعمت وبخشش

ای خداوند احسان ومنت ...

حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النَّارِ ودست برنداشت تا اراب دیدم اش ریش مبارک

حرام گردان موی سفید مرا بر آتش دوزخ تر شد وشیخ طوسی ع بسند معتبر روایت کرده است

که حضرت صادق علیه السلم معلّی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ صَبْرَ الشَّاکِرِینَ لَکَ وَعَمَلَ الْخَائِفِینَ مِنْکَ وَ

خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ...

یَقِینَ الْعَابِدِینَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ وَاَنَا عَبْدُکَ الْبَائِسُ

... خداوندا توئی بلند مرتبه بزرگ و منم بندهٔ تو ...

الفقیر

الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

درویشم و توئی بی نیاز ستوده و منم بنده خوار خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او

وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلٰى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلٰى ضَعْفِي

و منت گذار بر من بی نیازی خود بر تنگدستی من و بردباری خود بر نادانی من و بتوانائی خود بر ناتوانی من

يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِاَفْضَلِ

ای توانا ای عزیز خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او جانشینان پسندیده بهترین

صَلَوَاتِكَ وَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

درودهای خود و کفایت کن مرا از آنچه اندوهگین دارد مرا از کار دنیا و آخرت ای مهربان‌ترین مهربانان

و از روایات سید ابن طاوس علیه الرحمه ظاهر میشود که این دعا جامع ترین دعاها است و در همه

اوقات میتوان خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام

روایت کرده اند که سنت است که در هر روز از روزهای ماه رجب این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ

خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو بحق دو مولود در ماه رجب محمد بن علی ثانی و پسرش علی

بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَاَتَقَرَّبُ بِهِمَا اِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ يَا مَنْ اِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ

[illegible]

طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ

[illegible]

وَاَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْئَلُكَ

[illegible] سؤال میکند

التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ

[illegible]

وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ يَا مَوْلَايَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ

[illegible] و سؤال

بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ

[illegible]

بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلَى

به بخشش از تو [illegible]

نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ وَمَا هِيَ اِلَيْهِ صَائِرَةٌ

فرود آمدن قبر [illegible]

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که در جمیع ماه رجب هر بامداد و پسین هفتاد

مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید

اَللّٰهُمَّ [illegible] اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ

[illegible] و این استغفار در جمیع ایام سال [illegible]

سنت است و هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار در آن وارد

شده است اگر خواهد در یک روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار

مرتبه خوانده باشد و ایضا منقول است هر کس هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ در جمیع ماه بگوید

صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حق تعالی در بهشت شهری برای او بنا کند و در هر شب

از شبهای ماه هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وارد شده است و صد مرتبه این استغفار

نیز منقول است و در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ

[illegible]

و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در

هر شب یا روز ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان سه مرتبه سورهٔ [illegible] و [illegible]

و انا انزلناه و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق

و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا

[illegible]

اللّٰه

اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ و سه مرتبه

[illegible]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ

خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد ... خداوندا بیامرز مردان مومن ...

الْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيْ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ

... آمرزش میخواهم از خدا که پروردگار منست ...

گناهانش را خدا بیامرزد اگرچه بعدد قطره های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد

و در روز عید حق تعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی ترا شفاعتی در برادران

و خواهران مومن تو میدهم و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این را بجا آورد حق تعالی بهر

حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگین تر باشد و هفتصد

حاجت او را در وقت مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون

آمدن از قبر و منزل او را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان

و نزد صراط برآورد و او را در سایهٔ عرش خود جا دهد و حساب کند او را حساب آسان و هفتاد

هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه هیچ چشمی ندیده باشد و

هیچ گوشی نشنیده باشد فصل چهارم در بیان فضایل و اعمال شب و روز اول است تا

روز پانزدهم در شب اول ماه غسل سنت است و منقول است که هر که در شب اول ماه

رجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر

متولد شده است و در وقت دیدن ماه دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاها است و

هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی این سنت است و

منقول است که چون ماه رجب را ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَ

الْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ ...

رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ...

...

در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین علیه السلم فضیلت بسیار دارد • در حدیث
معتبر وارد شده است که هرکه در اول رجب آنحضرت را زیارت کند بهشت او را واجب شود البته
• احیای شب اول سنت است • از حضرت صادق علیه السلم منقول است که تا توانی محافظت نما بر
احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب
و شب نیمه شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قران بسیار بکن • [illegible] از حضرت
امام محمد باقر علیه السلم منقول است که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا را بخواند
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَليكٌ وَاَنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرٌ وَ
اَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللّٰهِ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَى
اللّٰهِ رَبّي وَرَبِّكَ لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتي اَللّٰهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ
اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتي پس حاجت خود را طلب نماید • بیست رکعت نماز وارد شده است
[illegible] هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ قل هو الله
احد بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد • [illegible] و دیگران بسند معتبر روایت
کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلم در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شام فارغ
میشدند این دعا را در سجده میخواندند لَكَ الْمَحْمَدَةُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ اِنْ
عَصَيْتُكَ لا صُنْعَ لي وَلا لِغَيْري [illegible]
فِي اِحْسانٍ اِلّا بِكَ يا كائِناً قَبْلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَيا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ [illegible]
[illegible] ای پیدا کننده هر چیز بدرستیکه تو

یا کائنا

علی

على كل شيء قدير اللهم إني أعوذ بك من العديلة عند الموت

ومن شر المرجع في القبور ومن الندامة يوم الآزفة فأسألك

أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل عيشي عيشة نقية وميتتي

ميتة سوية ومنقلبي منقلبا كريما غير مخز ولا فاضح اللهم

صل على محمد وآله الأئمة ينابيع الحكمة وأولي النعمة ومعادن

العصمة واعصمني بهم من كل سوء ولا تأخذني على غرة ولا

على غفلة ولا تجعل عواقب أعمالي حسرة وارض عني فإن

مغفرتك للظالمين وأنا من الظالمين اللهم اغفر لي ما لا يضرك و

أعطني ما لا ينقصك فإنك الوسيع رحمته البديع حكمته وأعطني

السعة والدعة والأمن والصحة والنجوع والقنوع والشكر

والمعافاة والتقوى والصبر والصدق عليك وعلى أوليائك و

نجوع بالنون والجيم يعني گوارا شدن طعام و اثر کردن

الیسر والشکر واعمم بذلک یا ربّ اهلی وولدی واخوانی

فیک ومن احببت واحبّنی وولدت وولدنی من المسلمین والمسلمات

والمؤمنین والمؤمنات یا ربّ العالمین ایضا بسند معتبر منقول است که

مستحب است که بعد از سلام گفتن از

نماز وتر چنانکه نشسته است این دعا را بخواند الحمد لله الذی لا تنفد خزائنه

ولا یخاف امنه ربّ ان ارتکبت

المعاصی فذلک ثقة بکرمک

انّک تقبل التّوبة عن عبادک وتعفوا عن سیّئاتهم وتغفر الزّلل

فانّک مجیب لداعیک ومنه قریب فانا تائب الیک من الخطایا

وراغب الیک فی توفیر حظّی من العطایا یا خالق البرایا یا منقذی

من کلّ شدیدة یا مجیری من کلّ محذور وفّر علیّ السّرور واکفنی

شرّ عواقب الامور فانّک الله علی نعمائک وجزیل عطائک

مشکور ولکلّ خیر مذخور وایضا از حضرت امام علی نقی علیه السلم

منقول است که بعد از نماز وتر در ماه رجب

انقاذ
رهانیدن
ص

ابن عارا

این دعا را بخواند یا نُورَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ الاُمُورِ یا مُجْرِیَ الْبُحُورِ یا باعِثَ مَنْ

فِی الْقُبُورِ یا کَهْفِی حِینَ تُعْیِینِی الْمَذاهِبُ وَکَنْزِی حِینَ تُعْجِزُنِی

الْمَکاسِبُ وَمُونِسِی حِینَ تَجْفُونِی الاَباعِدُ وَتَمَلُّنِی الاَقارِبُ وَمُتَنَزِّهِی

بِمُجالَسَةِ اَوْلِیائِهِ وَمُرافَقَةِ اَحِبّائِهِ فِی رِیاضِهِ وَساقِیَ بِمُؤانَسَتِهِ

مِنْ غَیْرِ حِیاضِهِ وَرافِعِی بِمُجاوَرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ اِلَی رَبْوَةِ

التَّقْرِیبِ وَمُبَدِّلِی بِوِلایَتِهِ عِزَّةَ الْعَطایا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطایا اَسْئَلُکَ

یا مَوْلایَ بِالْفَجْرِ وَاللَّیالِی الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذا یَسْرِ

وَبِما جَرَی بِهِ قَلَمُ الاَقْلامِ بِغَیْرِ کَفٍّ وَلا اِبْهامٍ وَبِاَسْمائِکَ

الْعِظامِ وَبِحُجَجِکَ عَلی جَمِیعِ الاَنامِ عَلَیْهِمْ مِنْکَ اَفْضَلُ السَّلامِ

وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ اَسْمائِکَ الْکِرامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ وَتَرْحَمَنا

فِی شَهْرِنا هذا وَما بَعْدَهُ مِنَ الشُّهُورِ وَالاَیّامِ وَاَنْ تُبَلِّغَنا شَهْرَ

الصِّيَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

روزه ها در [illegible]

وَالْمِنَنِ الْجِسَامِ وَعَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنَّا أَفْضَلُ السَّلَامِ و اعمال و ادعیه این شب

[illegible] بسیارست و روزه روز

اوّل فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمّد باقر علیه السّلم منقولست که در روز اوّل رجب

حضرت نوح علیه السّلم بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جنّ و انس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند

و هر که آن روز را روزه بدارد آتش جهنّم یکساله راه ازو دور گردد و از حضرت امام رضا

علیه السّلم منقولست که هر که روزه بدارد در روز اوّل ماه رجب از برای رغبت در ثواب خدا

بهشت او را واجب شود و هر که یک روز از وسط این ماه روزه بدارد حق تعالی شفاعت او را

قبول کند در مانند ربیعه و مضر که دو قبیلهٔ عظیم اند از قبایل عرب و هر که یک روز آخر این ماه را

روزه دارد حق تعالی او را از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر

و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمّو و عمّه و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و آشنایان او هر

چند همه مستوجب جهنّم شده باشند [illegible] و دیگران از سلمان فارسی رضی الله عنه

روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثّانی رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلّی الله

علیه و آله حضرت فرمودند ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمودند که هر که از مرد مؤمن یا زن مؤمنه

در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه قل هو الله

احد و سه مرتبه قل یا ایّها الکافرون بخواند البتّه حق تعالی محو کند از نامهٔ اعمال او هر گناهی

را که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا عطا کند باو ثواب کسی را که تمام آن ماه را روزه

گرفته باشد و تا سال آینده دیگر حق تعالی او را از نمازگذارندگان بنویسد و در هر روز آن

ماه ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر برای او باسمان ببرند و بهر روز که در این ماه روزه

بدارد عبادت یکساله در نامهٔ عمل او بنویسد و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند و اگر

تمام ماه را روزه بدارد خدا او را از آتش جهنّم نجات بدهد و بهشت را از برای او واجب گرداند

صفت نماز حضرت سلمان فارسی رضی الله عنه

ای سلمان

ای سلمان جبرئیل این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این علامتیست میان شما و

منافقان زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفتم یا رسول الله صلی الله علیه و آله چگونه این

نماز را بکنم و در چه وقت بجا آورم فرمود که در روز اول این ماه ده رکعت بجا می آوری

یعنی هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت یکمرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه قل هو الله احد

و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ

[illegible]

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ

و او زنده است که نمیمیرد بدست اوست نیکی و او [illegible]

لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

[illegible]

پس دستها را بر روی خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت نماز بهمان

نحو بجا می آوری و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگوئی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ

[illegible]

حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا

[illegible]

فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستها را بر روی خود میکشی و

[illegible] در روز آخر ماه باز ده رکعت نماز

بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دستها را بر میداری و میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ

لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ نیست معبودی بجز خدا [illegible]

[illegible]

حَیٌّ لَایَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ

[illegible]

وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس دستها را بر

[illegible] روی خود بمال

و حاجت خود را بطلب که البته بر آورده است و حق تعالی میان تو و جهنم هفت خندق

قرار میدهد که عرض هر خندقی بقدر مابین آسمان و زمین بوده باشد و بعدد هر رکعتی

ثواب هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل تو مینویسند و برات بیزاری از جهنم و گذشتن بر صراط

برای تو می نویسند و منقول است که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سورهٔ

قل هو الله احد بخواند حق تعالی در قیامت باو نوری عطا کند که بآن نور داخل بهشت گردد

و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلم در روز جمعه اول ماه رجب

متولد شده است و موجب زیادتی شرف این روز گردیده و در روایتی وارد شده است

که ولادت حضرت امام علی النقی علیه السلم در روز دویم ماه رجب و بروایت دیگر در روز سیم

ماه رجب واقع شده است و [illegible] ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم

واقع شده است و [illegible] گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم این ماه شده است

و ولادت امام محمد تقی علیه السلم در دهم این ماه شده است و بعضی از روایات در فضیلت

خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث

معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و [illegible] معتبر از حضرت امام

جعفر صادق علیه السلم منقول است که حق تعالی فضیلت این سه ماه را باین امت داده است

که باحدی از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب

باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم

و سه سوره باین امت داده است که مثل آنها بامتهای گذشته نداده است سورهٔ یٰس

و سورهٔ تبارک الذی بیده الملک و سورهٔ قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این

سه

جمعه ماه رجب

ایام البیض ماه رجب

سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدند که چگونه جمع کنند
فرمود که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از
حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام و در هر
رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد به سه سلام
و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این ماهها را بیابد و جمیع
گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد حق تعالی بهر روزی ثواب عبادت یکساله و روزه
یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل امنیان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد
و مشهور آنست که ولادت باسعادت حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه در میان کعبه
معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و علی بن ابراهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی النقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم
ماه رجب بود در سال دویست و چهارده از هجرت و شب [illegible] از لیالی متبرکه است
و غسل در آن سنت است و احیای آن بعبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول است که در شب نیمه رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهی که در دیوان
اعمال مومنان باشد محو کنند و ایضا از آنحضرت صلی الله علیه و آله منقول است که هر که روز
سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه دارد و در شبهای آن مشغول عبادت باشد
از دنیا نرود مگر با توبه نصوح و بهر روز که روزه داشته باشد هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود
و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون آید بنزد میزان و نزد صراط چنان
باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کند در هفتاد نفر
از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و حقتعالی بنا کند از برای او در جنات فردوس
هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هزار حوریه بوده باشد
و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی علیه الرحمه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام

روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا می آوری یعنی بتسلیم شش سلام

با حمد و هر سوره که خواهی چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و سوره قل اعوذ برب

الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی را چهار مرتبه

میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ

اَکْبَرُ پس میگوئی [illegible]

[illegible] اَللهُ اَللهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِکُ بِهٖ شَیْئاً وَمَا شَاءَ اللهُ وَلَا قُوَّةَ

اِلَّا بِاللهِ [illegible]

[illegible] در شب و روز آن زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت موکد است

و بسند صحیح از ابی نصر منقول است که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال کردند که زیارت حضرت

امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه رجب و نیمه شعبان [illegible]

بارده هم رجب نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

منقول است که حضرت امیر المومنین علیه السلام درین روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را

گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که به شدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب و

شدت او زایل گردد و این چهار رکعت بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد میخواند و دعا این است

اَللّٰهُمَّ یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنِیْنَ اَنْتَ کَهْفِیْ حِیْنَ

[illegible]

تُعْیِیْنِی الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ بَارِئُ خَلْقِیْ رَحْمَةً بِیْ وَقَدْ کُنْتَ عَنْ

[illegible]

خَلْقِیْ غَنِیّاً وَلَوْلَا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهَالِکِیْنَ فَاَنْتَ مُؤَیِّدِیْ

[illegible]

بِالنَّصْرِ عَلٰی اَعْدَائِیْ وَلَوْلَا نَصْرُکَ اِیَّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِیْنَ

[illegible]

المفضوحین

یا مرسل الرحمة من معادنها و منشئ البرکة من مواضعها یا من خص
بالشموخ والرفعة فاولیاؤه بعزه یتعززون یا من وضعت له
الملوک نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته خائفون اسئلک
بکینونیتک التی اشتققتها من کبریائک و اسئلک بکبریائک
التی اشتققتها من عزتک و اسئلک بعزتک التی استویت بها علی
عرشک فخلقت بها جمیع خلقک فهم لک مذعنون ان تصلی
علی محمد و اهل بیته پس حاجت خود را از خدای تعالی طلب نماید و بدانکه

دعای ام داود

عمده اعمال نصف رجب دعای ام داود است که ابن بابویه
و شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضی الله عنهم بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای بر
آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجربست و مجمل روایتش آنست که فاطمه
مادر داود بن الحسن پسرزاده حسن مجتبی علیه السلم دایه حضرت امام جعفر صادق صلوات الله
علیه بود و بشیر داود آنحضرت را شیر داده بود چون محمد بن عبدالله بن الحسن در مدینه خروج
کرد منصور دوانقی لشکر فرستاده او را کشته و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبدالله
بن الحسن و جمعی از سادات حسینی را با غل و زنجیر از مدینه بعراق بردند و او نیز در میان ایشان
بود ام داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و ازو خبری بمن نمیرسید
پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن استدعای دعا مینمودم

که در ماه رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم روزه بدارد و در روز پانزدهم در وقت
زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین
جامهای خود را بپوش و بخانهٔ خلوتی برو و سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و
با تو سخن گوید و هشت رکعت نماز نافلهٔ زوال را بعمل آورد و رکوع و سجود آنها را خوب
بعمل آورد پس نماز ظهر را با آداب و شرایط بعمل آورد و بعد از نماز فریضهٔ ظهر دو رکعت نماز بکن
بهر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ الطَّالِبِینَ پس هشت رکعت
نافلهٔ عصر را بجا می آوری و در بعضی [illegible] ای روا کننده [illegible] از روایات
وارد شده است که در هر رکعت از نافلهٔ عصر بعد از [illegible] سه مرتبه [illegible] و
یک مرتبه [illegible] بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب بجا آورد و در
روایتی وارد شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سورهٔ [illegible] و صد مرتبه
[illegible] و ده مرتبه [illegible] بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک
مرتبه بخوان سورهٔ انعام سورهٔ بنی اسرائیل سورهٔ کهف سورهٔ لقمان سورهٔ الم
سجده سورهٔ یس سورهٔ والصافات سورهٔ [illegible] سورهٔ [illegible] سورهٔ
[illegible] سورهٔ [illegible] سورهٔ [illegible] سورهٔ [illegible]
سورهٔ [illegible] سورهٔ [illegible] سورهٔ اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی
این سوره ها را بخوانی بعوض همه هزار مرتبه سورهٔ [illegible] بخوان و [illegible]
گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه [illegible] و ده مرتبه
[illegible] و هزار مرتبه [illegible] بخوان و این احوط است و [illegible]
دیگر وارد شده است که پیش از [illegible] صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ و بعد از [illegible] صد مرتبه [illegible]
[illegible] بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و اگر [illegible] نیز
درست نتواند خواند صد مرتبه [illegible] و هزار مرتبه سورهٔ

قل هو

[illegible] پس دعا را بخواند [illegible] را البته نیست که تا هم فیها خالدون بخواند

بسم الله الرحمن الرحيم

صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال والاكرام

[illegible]

الرحمن الرحيم الحليم الكريم الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير

[illegible]

العليم الخبير شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما

[illegible]

بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام و

[illegible]

بلغت رسله الكرام وانا على ذلك من الشاهدين اللهم لك الحمد و

[illegible]

لك المجد ولك العز ولك الفخر ولك القهر ولك النعمة ولك العظمة

[illegible]

ولك الرحمة ولك المهابة ولك السلطان ولك البهاء ولك الامتنان

[illegible]

ولك التسبيح ولك التقديس ولك التهليل ولك التكبير ولك ما يرى

[illegible]

ولك ما لا يرى ولك ما فوق السموات العلى ولك ما تحت الثرى ولك

و مر تراست آنچه دیده نمیشود و مر تراست آنچه بالای آسمانهای بلند است و مر تراست آنچه در زیر [illegible] و مر تر [illegible]

الارضون السفلى ولك الآخرة والاولى ولك ما تحب وترضى به من

[illegible]

الثناء والحمد والشكر والنعماء اللهم صل على محمد عبدك ورسولك

[illegible]

وامينك وحبيبك وآل محمد اللهم صل على جبرئيل امينك على وحيك

[illegible]

والقوي على امرك والمطاع في سمواتك ومحال كراماتك المتحمل لكلماتك

[illegible]

الناصر لانبيائك المدمر لاعدائك اللهم صل على ميكائيل ملك رحمتك

[illegible]

والمخلوق لرأفتك والمستغفر المعين لاهل طاعتك اللهم صل على اسرافيل

[illegible]

حامل عرشك وصاحب الصور المنتظر لامرك والوجل المشفق من خيفتك

[illegible]

اللهم صل على عزرائيل قابض ارواح جميع خلقك اللهم صل على حملة

[illegible]

العرش الطاهرين وعلى ملائكة الذكر اهل التامين على دعاء المؤمنين

[illegible]

وعلى السفرة الكرام البررة الطيبين وعلى ملائكتك الكرام الكاتبين

[illegible]

وعلى ملائكة الجنان وخزنة النيران وملك الموت والاعوان يا

و بر فرشتگان بهشتها و موکلان آتشها و فرشتهٔ مرگ و یاران او

لانبيائك

عبادك

ذا الجلال

ذا الجلال والاكرام اللهم صل على ابينا ادم بديع فطرتك الذى

اكرمته بسجود ملائكتك واباحته جنتك اللهم صل على امنا

حواء المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس المترددة

بين محال القدس اللهم صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود و

صالح وابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط

ولوط وشعيب وايوب وموسى وهارون ويوشع وميشا والخضر

وذى القرنين ويونس والياس واليسع وذى الكفل وطالوت و

داود وسليمان وزكريا وشعيا ويحيى وتورخ ومتى وارميا و

حيقوق ودانيال وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس وصفوان والحواريين

والاتباع وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل على محمد وال محمد وارحم

محمدا وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت ورحمت وباركت على

إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْصِيَاءِ

وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَئِمَّةِ الْهُدَى اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ

وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ

مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَ

جَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتَّى تُبَلِّغَهُ

أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ

اللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ

وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ

إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَانِي عَلَى دُعَائِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ

وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ

وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ

مِن

مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ

مُخَيَّبَةٍ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا

مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا

مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ

يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ

يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا

مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ

يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا

وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا

نَفَّاعُ يَا رَؤُفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا وَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي

يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ

مسموعة خ ل

يا صبور خ ل

يا متقدر خ ل

یا صمد یا نور یا مدبّر یا فرد یا وتر یا قدّوس یا ناصر یا مونس یا باعث

[illegible]

یا وارث یا عالم یا حاکم یا بادی یا متعالی یا مصوّر یا مسلّم یا

[illegible]

متحبّب یا قائم یا دائم یا علیم یا حکیم یا جواد یا باری یا ربّ یا

[illegible]

بارّ یا سارّ یا عدل یا فاضل یا دیّان یا حنّان یا منّان یا سمیع یا بدیع

[illegible]

یا خفیر یا مغیر یا معین یا ناشر یا غافر یا قدیم یا مسهّل یا میسّر

[illegible]

یا ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر یا مسبّب یا مغیث یا مغنی

[illegible]

یا مقنی یا خالق یا واحد یا راصد یا حاضر یا جابر یا حافظ یا شدید

ای [illegible] ای شاهد ای [illegible] ای نگهبان ای قوی

یا غیاث یا عائد یا قابض یا منیب یا مبین یا طاهر یا مجیب یا متفضّل

ای فریادرس ای [illegible]

یا مستجیب یا عادل یا بصیر یا مؤمّل یا مسدی یا اوّاب یا وافی یا راشد

[illegible]

یا ملک یا ربّ یا مذلّ یا معزّ یا ماجد یا رازق یا ولیّ یا فاضل یا سبحان

[illegible]

یا من علا فاستعلی فکان بالمنظر الاعلی یا من قرب فدنی وبعد فنای

ای کسی را که بلند کرد پس بلند شد [illegible] ای کسی که نزدیک گردید [illegible]

وعلم

وَ عَلِمَ السِّرَّ وَ اَخْفٰى يَا مَنْ اِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَ لَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ

[illegible]

سَهْلٌ يَسِيرٌ وَ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى مَا يَشَاۤءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ

[illegible]

الْاِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْاَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا رَادَّ مَا قَدْ

[illegible]

فَاتَ يَا نَاشِرَ الْاَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاۤءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

[illegible]

وَ يَا فَاعِلَ مَا يَشَاۤءُ كَيْفَ يَشَاۤءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

[illegible]

يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِيعَ

[illegible]

السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ يَا اِلٰهِي وَ سَيِّدِي صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً

آسمانها و زمین ای معبود من و سید من [illegible] و آل محمد و مهربانی کن محمد

وَ اٰلَ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ رَحِمْتَ

و آل محمد را و افزونی ده بر محمد و آل محمد [illegible] و مهربانی نمودی

وَ تَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَ اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ ارْحَمْ ذُلِّي وَ

[illegible] بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده بزرگواری و رحم کن بر خواری

فَاقَتِي وَ فَقْرِي وَ انْفِرَادِي وَ وَحْدَتِي وَ خُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ اعْتِمَادِي

[illegible]

عَلَيْكَ وَ تَضَرُّعِي اِلَيْكَ اَدْعُوكَ دُعَاۤءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ

[illegible] و زاری کردن من [illegible]

المشفق البائس المهين الحقير الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه

المستغفر منه المستكين لربه دعاء من اسلمته ثقته ورفضته

احبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس

فقير مسكين بك مستجير اللهم واسئلك بانك مليك وانك

ما تشاء من امر يكن وانك على ما تشاء قدير واسئلك بحرمة هذا

الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر

العظام وبحق نبيك محمد صلى عليه وآله السلام يا من وهب لآدم شيثا

ولابراهيم اسمعيل واسحاق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف

بعد البلاء ضر ايوب يا راد موسى على امه ويا زائد الخضر في علمه و

يا من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت

شعيب ويا كافل ولد ام موسى اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد و

ان

اَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ

[illegible]

وَاَمَانَكَ وَاِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجِنَانَكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَفُكَّ عَنِّي

[illegible]

كُلَّ حَلْقَةٍ ضَيِّقٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنَ لِي

[illegible]

كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ

[illegible]

عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَ

[illegible]

تَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَاِخْوَانِي وَاَخَوَاتِي مِنَ

[illegible]

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَيُحَاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُثَبِّطَنِي

مردان مومن و زنان مومنه ... و میان بندگی تو ... باز میدارد

عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ

[illegible]

وَاَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ

[illegible]

اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ

[illegible]

اَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ پس سجده برود و پهلوهای روی خود را بر خاک بگذارد

[illegible] وبگو اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ

[illegible]

الجم الدابة البسها اللجام لجام الجن كناية عن القهر والذل

فارحم ذلّی وفاقتی واجتهادی وتضرّعی ومسکنتی وفقری

الیک یا ربّ حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده ات بیرون آید اگرچه بقدر سر مگسی

باشد که علامت اجابت دعاست روایت دیگر وارد شده است

که در سجده این دعا بخواند اللهمّ لک سجدت وبک آمنت فارحم ذلّی وخضوعی

بین یدیک وفقری

وفاقتی الیک وارحم انفرادی وخشوعی واجتهادی

بین یدیک

وتوکّلی علیک اللهمّ بک استفتح وبک استنجح

وبمحمّد عبدک

ورسولک وآله اتوجّه الیک اللهمّ سهّل لی کلّ

حزونة وذلّل

لی کلّ صعوبة واعطنی من الخیر اکثر ممّا ادعوا

وعافنی من

الشرّ واصرف عنّی السّوء وبروایت دیگر صد مرتبه در سجده

بگوید این را یا قاضی حوائج الطالبین

اقض حاجتی بلطفک یا خفیّ الالطاف

روایت معتبر وارد شده است

که مادر داود بحضرت عرض کرد که ای سیّد وآقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند

حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند واگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود

مگر آنکه خدا او را می آمرزد هر ماه که باشد اگر ایّام البیض آنرا روزه بدارد ودر روز پانزدهم

این دعا را بخواند بنحوی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود

ودر روز

در روز عرفه و هر روزی که این دعا را بخواند حاجتش برآورده میشود و [illegible] گوید که ازین حدیث
ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا روزه بدارد و در
روز پانزدهم این عمل را بجا آورد مطلب فایز میگردد و دور نیست که اگر در روز جمعه و سایر ایام متبرکه
نیز این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه
و محرم و ماه رجبست اینه دعا را بخواند بجای بحرمة هذا الشهر و بحرمة شهر الحرام هذا
را بیندازد بهتر باشد [illegible] در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجبست [illegible]
و دیگران رحمة الله علیهم گفته اند که در روز هجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله
از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شماتت کردند مناسبست
خصوصا عایشه و ابن عیاش که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله
علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نموده اگرچه خلاف مشهورست اما لعن
بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله که عمده ایشان عمر بن
الخطابست باید کرد و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسبست بنحوی که مذکور خواهد شد و شیخ مفید
رحمه الله گفته است که در بیست و دوم این ماه معویه بجهنم واصل شده است مستحبست که این
روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیوم این ماه خارجیان خنجر زهر
آلود بر ران مبارک حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان
و قاتلان آنحضرت مناسبست و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بر دست معجز نمای
اسد الله الغالب علی بن ابی طالب صلوات الله و سلامه علیه جاری شد و مرحب یهودی بر دست
آنحضرت کشته شد گفته اند روزه آن روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحبست و شیخ
علیه الرحمه ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و پنجم
ماه رجب واقع شده اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه آن وارد
شده است و در روایت نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث برسالت شد و این مخالف مشهورست و احادیث بسیارست

که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه این شکی نیست بدانکه از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام منقول است که روزه این کفاره دویست سال گناه است وحدیث بسیار معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام مرویست که هر که بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را
کفاره هفتاد سال گناه گرداند واز آنحضرت منقول است که هر که روز بیست و ششم ماه
رجب را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد سال گناه گرداند وروز بیست
وهفتم این ماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز
برسالت برامت مبعوث گردید و جبرئیل علیه السلام به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد وشب بعثت نیز
شب بسیار مبارکیست وبسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب
شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن می تابد و آن شب بیست و هفتم این
ماه است و در صبح آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند
این شب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل این شب چیست
فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت که از شب بیدار شوی خواه پیش از نصف
شب و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در
هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک بعد از آن سوره حمد را بخوان و چون از همه
فارغ شوی چنانچه نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و شهد الله و آیة الکرسی
هر یک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
ستایش مرخدایرا که نگرفته زنی ونه فرزندی
وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا
ونیست مر او را انبازی در پادشاهی ونیست مر او را دوستی از خواری و بزرگ دان او را بزرگ داشتنی
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلٰی اَرْکَانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ
بارخدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بوسیله مواضع عزت بر جوانب عرش تو و بوسیله نهایت رحمت

مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْاَعْلَى

از کتاب تو و بوسیلهٔ نام تو [illegible] بزرگ [illegible] و بوسیلهٔ ذکر تو [illegible]

الْاَعْلَى الْاَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

[illegible] بزرگست و بوسیلهٔ [illegible] که تمام اند همه‌اش آن [illegible]

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ

[illegible] و آنکه [illegible] هر

حاجت که خواهی بطلب که هرچه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از

مومنان را طلب کنی و روزش را روزه بدار که از برای تو حساب میشود بروزهٔ یکساله و بسند

معتبر دیگر از حضرت موسی ابن جعفر علیهما السلام منقولست که در شب بیست و هفتم رجب هر وقت شب

که باشد دوازده رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سورهٔ حمد چهار مرتبه سورهٔ [illegible]

[illegible] و چون از دوازده رکعت

فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ

لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا [illegible]

[illegible] قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

پس هر حاجت که خواهی بطلب [illegible]

مؤلف گوید هریک ازین دو روایت که عمل کند خوبست و اگر هر دو را بکند بهترست

و اگر نماز شب نصف رجب را که بسند صحیح مذکور شد درین شب بجا آورد خوبست و در آن

روایت وارد شده است که درین شب نیز بجا آورند و شیخ طوسی رحمه الله گفته است که غسل

درین شب مستحب است و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و زیارت حضرت امیر المومنین صلوات

الله علیه درین شب مناسب است و این دعا نیز وارد شده است که درین شب بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْاَعْظَمِ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ الْمُكَرَّمِ مِنَ الشَّهْرِ

بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم بوسیلهٔ [illegible] بزرگ که درین [illegible] شب [illegible] ازین ماه

المعظم والمرسل المكرم ان تصلي على محمد وآله وان تغفر لنا ما انت

بزرگ کرده شده و پیغمبر گرامی بزرگ اینکه رحمت فرستی بر محمد و فرزندان او و اینکه بیامرزی برای ما آنچه تو

به منا اعلم يا من يعلم ولا يعلم اللهم بارك لنا في ليلتنا هذه التي

داناتری به آن از ما ای آنکه میداند و دانسته نمیشود خداوندا برکت ده ما را در شب ما این شبی که

بشرف الرسالة فضلتها وبكرامتك جللتها وبالمحل الشريف احللتها

به بزرگی رسالت برتری دادی آن را و به بزرگواری خود بزرگ نمودی آن را و به جای شریف فرود آوردی آن را

اللهم فانا نسئلك بالمبعث الشريف والسيد اللطيف والعنصر العفيف

خداوندا پس بدرستیکه ما سؤال میکنیم از تو به مبعث بزرگ و به سید لطیف و اصل پاک

ان تصلي على محمد وآله وان تجعل اعمالنا في هذه الليلة وفي سائر الليالي

اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و اینکه بگردانی کردارهای ما را در این شب و در همه شبها

مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا مستورة

پذیرفته شده و گناهان ما آمرزیده شده و حسنات ما ستوده شده و بدیهای ما پوشیده شده

وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة

و دلهای ما به نیکویی گفتار شاد و روزیهای ما را از نزد خود به آسانی بسیار کرده شده

اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك الرجعى و

خداوندا بدرستیکه تو میبینی و دیده نمیشوی و تو به جای بلندتری و بدرستیکه به سوی تو بازگشت و

المنتهى وان لك الممات والمحيا وان لك الآخرة والاولى اللهم انا

منتهی و مر تراست مردن و زندگی و مر تراست آخرت و دنیا خداوندا بدرستیکه

نعوذ بك من ان نذل ونخزى وان نأتي ما عنه تنهى اللهم انا نسئلك

ما پناه میبریم به تو از اینکه خوار شویم و رسوا شویم و اینکه بجا آوریم آنچه را که نهی کردی خداوندا ما سؤال میکنیم

الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار فاعذنا منها بقدرتك ونسئلك

بهشت را به وسیله رحمت تو و پناه میخواهیم به تو از آتش پس پناه ده ما را از آن به قدرت خود و سؤال میکنیم

من الحور

مِنَ الْحُورِ الْعِينِ فَارْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ

از [illegible] در بهشت [illegible] تو [illegible] ما را نزد [illegible]

سِنِّنَا وَاَحْسَنَ اَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ اٰجَالِنَا وَاَطِلْ فِى طَاعَتِكَ وَمَا

سال‌های ما و نیکوترین کردارهای ما [illegible] و دراز [illegible]

يُقَرِّبُ اِلَيْكَ وَيُحْظِى عِنْدَكَ وَيُزْلِفُ لَدَيْكَ اَعْمَارَنَا وَاَحْسِنْ فِى

[illegible] نزد تو عمرهای ما را و نیکو کن در

جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكِلْنَا اِلَى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ

همه احوال ما و کارهای ما شناختن ما را و محتاج مکن ما را بسوی کسی از بندگان خود

فَيَمُنَّ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَابْدَأْ

[illegible]

بِاٰبَائِنَا وَاُمَّهَاتِنَا وَاَبْنَائِنَا وَجَمِيعِ اِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِى جَمِيعِ مَا سَاَلْنَاكَ

به پدران ما و مادران ما و پسران ما و [illegible]

لِاَنْفُسِنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ

[illegible] خداوندا [illegible]

مُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ

[illegible] که همیشه است اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی ما را گناه

الْعَظِيمَ اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِلَّا الْعَظِيمُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا رَجَبُ

بزرگ [illegible] گناه بزرگ را [illegible] خداوندا [illegible] رجب

الْمُكَرَّمُ الَّذِى اَكْرَمْتَنَا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنَا بِهِ

بزرگ که بزرگی دادی ما را بآن ماه که اول ماه‌های بزرگ است بزرگی دادی ما را بآن ماه

مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ

از میان گروه‌ها پس مر تراست [illegible] ای صاحب بخشش و بزرگی پس سؤال [illegible] و بنام تو

الاعظم الاعظم الاعظم الاجلّ الاكرم الذی خلقته فاستقرّ

بزرگتر بزرگتر بزرگتر [illegible] که بیافریدی آن را پس آرام گرفت

فی ظلّک فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلّی علی محمّد و اهل بیته

در سایه تو پس بیرون نمیرود از تو بسوی غیر تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل خانه او

الطّاهرین و ان تجعلنا من العاملین فیه بطاعتک والآملین فیه

پاکیزه و اینکه بگردانی ما را از کار کنندگان در آن بفرمانبرداری تو و از امید دارندگان در آن

لشفاعتک اللهمّ واهدنا الی سوآء السّبیل واجعل مقیلنا عندک

برای شفاعت تو خداوندا و راه بنما ما را بسوی راه راست و بگردان آرامگاه ما را نزد تو

خیر مقیل فی ظلّ ظلیل وملک جزیل فانّک حسبنا ونعم الوکیل

بهترین آرامگاه در سایه [illegible] و پادشاهی بزرگ پس بدرستیکه تو بس ما و نیکو وکیلی

اللهمّ اقلبنا مفلحین منجحین غیر مغضوب علینا ولا ضالّین

خداوندا بگردان ما را [illegible] غضب کرده شده بر ما و نه از گمراهان

برحمتک یا ارحم الرّاحمین اللهمّ انّی اسالک بعزآئم مغفرتک و

برحمت خود ای [illegible] خداوندا [illegible] سوال میکنم [illegible] آمرزش تو و

بواجب رحمتک السّلامة من کلّ اثم والغنیمة من کلّ برّ والفوز

ثابت بودن رحمت تو سلامتی از هر گناه و [illegible] از هر نیکی و فیروزی

بالجنّة والنّجاة من النّار اللهمّ دعاک الدّاعون ودعوتک وسالک

به بهشت و رهائی از آتش [illegible] خداوندا خواندند ترا خوانندگان و خواندم من ترا و سوال کردند

السّائلون وسئلتک وطلب الیک الطّالبون وطلبت الیک اللهمّ انت

سوال کنندگان و سوال کردم من ترا و جستجو کردند بسوی تو جویندگان و جستجو کردم من بسوی تو خداوندا توئی

الثّقة والرّجاء والیک منتهی الرّغبة والدّعاء اللهمّ فصلّ علی محمّد وآله واجعل

[illegible] و امید و بسوی تست نهایت خواهش و خواستن [illegible] بر محمد و آل او و بگردان

الیقین

۲۲

الیقین فی قلبی والنور فی بصری والنصیحة فی صدری وذکرک

[illegible]

فی اللیل والنهار علی لسانی ورزقا واسعا غیر ممنون ولا محظور فارزقنی

[illegible]

وبارک لی فیما رزقتنی واجعل غنای فی نفسی ورغبتی فیما عندک

[illegible]

برحمتک یا ارحم الراحمین پس سجده رود وبگوید الحمد لله الذی هدانا

برحمت خود ای مهربان ترین رحم کنندگان [illegible] حمد مر خدا را که راه نمود

لمعرفته وخصنا بولایته ووفقنا لطاعته [illegible] شکرا شکرا

[illegible]

صد مرتبه پس سر از سجده بردارد وبگوید اللهم انی قصدتک بحاجتی واعتمدت

[illegible]

علیک بمسألتی وتوجهت الیک بائمتی وسادتی اللهم انفعنا بحبهم

[illegible]

واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة فی زمرتهم برحمتک

[illegible]

یا ارحم الراحمین [illegible] بیست و هفتم غسل سنت است و روزه اش فضیلت بسیار دارد

[illegible] معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روزه اش

برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و [illegible] منقول است که حسن بن

راشد از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی

شریفتر و فاضلتر همه روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث گردیده است

و آن بیست و هفتم ماه رجب است باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی

و از ائمه حضرت رسول خدا و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیهما در این روز منقول است
و نماز این روز بطریق مختلف وارد شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر
احادیث ظاهر میشود که هر وقت روز که بکنند خوب است و بسند معتبر از ریان بن الصلت
منقول است که چون حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه بغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب
و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این روز را
روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت
را بحمد و هر سوره که خواهند بکنند چون از همه فارغ شوی سوره حمد و سوره قل هو الله
احد و سوره قل اعوذ برب الفلق و سوره قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه
میخوانی پس چهار مرتبه بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
[illegible]
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس چهار مرتبه بگوید اَللهُ اَللهُ رَبِّي
[illegible]
لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا پس چهار مرتبه بگوید وَلَا اُشْرِكُ بِرَبِّي اَحَدًا
[illegible]
و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه منقول است که در این روز دوازده
رکعت بجا می آوری هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود
میخوانی و بعد از هر دو رکعت که سلام گفتی میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ [illegible]
[illegible] يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِّرْهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي [illegible]
[illegible]
مُدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي يَا
[illegible]

نجاحی

نجاحي في حاجتي يا حافظي في غيبتي يا كالئي في وحدتي يا انسي

في وحشتي انت الساتر عورتي فلك الحمد وانت المقيل عثرتي فلك الحمد

وانت المنعش صرعتي فلك الحمد صل على محمد وال محمد واستر عورتي و

امن روعتي واقلني عثرتي واصفح عن جرمي وتجاوز عن سيئاتي في

اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون

چون از نماز و دعا فارغ شوی سورهٔ ... و قل اعوذ برب الفلق

و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک

را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه بگو لا اله الا الله والله اكبر وسبحان الله

والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله پس هفت مرتبه میگوئی الله الله ربي

ولا اشرك به شيئا پس آنچه خواهی از خدا طلب ... دیگر از حضرت

موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که سنت است این دعا را

در روز مبعث بخوانند يا من امر بالعفو والتجاوز وضمن نفسه العفو والتجاوز

يا من عفى وتجاوز اعف عني وتجاوز يا كريم اللهم وقد اكدى

الطَّلَبُ وَأَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْآمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا

مِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً

وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفَتَّحَةً

وَالْاِسْتِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ

إِجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ

بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ

وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ

أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي

فَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمَلَهُ أَوْ صَارِخٍ إِلَيْكَ

أَغَثْتَ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ أَوْ مُذْنِبٍ

خَاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ أَوْ مُعَافًى أَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرٍ أَهْدَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ

وَلِبَيْتِكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

و مر آن دعوت [illegible] حق و نزد تو مرتبه [illegible] و

قَضَيْتَ حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهٰذَا رَجَبُ الْمُرَجَّبُ الْمُكَرَّمُ الَّذِي

[illegible] دنیا و آخرت و این ماه بزرگ رجب [illegible] بزرگ [illegible]

اَكْرَمْتَنَا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ وَاَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يَا ذَا الْجُودِ

[illegible] ما را با این ماه اول ماهای بزرگ [illegible] از میان [illegible]

وَالْكَرَمِ فَاَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ

و بزرگی پس [illegible] و بنام تو که بزرگ [illegible] بزرگ بزرگتر

الْاَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلَى غَيْرِكَ

[illegible] که [illegible] بیرون [illegible] غیر تو

اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ

[illegible] و اهل بیت او [illegible] در آن ماه

بِطَاعَتِكَ وَالْآمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَاهْدِنَا اِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ

[illegible] راه راست

وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلٍّ ظَلِيلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَ

[illegible] بهترین آرام [illegible] در سایه [illegible] و

السَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ وَبَارِكْ

[illegible] بر ایشان همه [illegible] و برکت ده

لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبِكَرَامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ

[illegible] در روز ما این روز [illegible] خود [illegible] بزرگ

مِنْكَ اَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ اِلَى عِبَادِكَ اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ

[illegible] فرستادی [illegible] بزرگ

أَحْلَلْتَهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوٰةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْراً وَلَنَا ذُخْراً

[illegible]

وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى آجَالِنَا وَقَدْ

[illegible]

قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا إِنَّكَ

[illegible]

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

[illegible]

و [illegible] از حضرت امام رضا علیه السلم منقول است که هرکه روز بیست وهشتم ماه رجب را
روزه بدارد کفارهٔ نود سال گناه او گردد و [illegible] روز بیست ونهم را روزه بدارد کفارهٔ صد سال
گناه او باشد و [illegible] روز سیام این ماه را روزه بدارد جمیع گناهان گذشته وآینده او را
بیامرزد [illegible] آخر نماز سلمان رضی الله عنه سنت است بنحویکه در اول مذکور شد واگر احتمال نقصان
ماه باشد در روز بیست ونهم نیز احتیاطا بکند و [illegible] دعوات از برای هرشب این ماه
نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سندی معتبری بنظر نرسید نخواستم ایراد نمایم وچون بسیار مشهور است
ایراد مینمایم برسبیل اجمال واگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبست بکند بد نیست شب اول سی رکعت
در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ جحد یعنی قل یا ایها الکافرون وسه مرتبه قل هو الله
شب دویم دو رکعت با حمد وسورهٔ [illegible] ط شب سیم ده رکعت با حمد وپنج مرتبه سورهٔ
اذا جاء نصر الله در هر رکعت شب چهارم صد رکعت در هر دو رکعت در اول بعد از حمد
سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و در دویم بعد از حمد سورهٔ قل اعوذ برب الناس ط شب
پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست وپنج مرتبه سورهٔ توحید ط شب ششم
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نوبت آیة الکرسی ط شب هفتم چهار رکعت
در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و معوذتین هریک سه مرتبه وبعد از نماز ده مرتبه

[illegible]

صلوات

صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربعه شب هشتم بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک
از چهار قل سه مرتبه شب نهم دو رکعت حمد و پنج نوبت الم تر کیف تا آخر شب دهم
دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه توحید شب یازدهم دوازده رکعت
با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی شب دوازدهم دو رکعت با حمد و آیه آمن
الرسول ده مرتبه شب سیزدهم ده رکعت در هر رکعت در اول بعد از حمد سوره و
العادیات و در دوم سوره الهیکم التکاثر شب چهاردهم سی رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سوره توحید و آیه قل انما انا بشر مثلکم تا آخر آیه شب پانزدهم و شب
شانزدهم و شب هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید در هر رکعت
شب هجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از سوره حمد سوره توحید و معوذتین
هر یک ده مرتبه شب نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید
و آیة الکرسی شب بیستم دو رکعت در هر رکعت سوره حمد و پنج مرتبه انا انزلناه
شب بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره انا اعطیناک
و ده مرتبه توحید شب بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و هفت
مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن از نماز ده مرتبه صلوات بر نبی و آله
و ده مرتبه استغفار شب بیست و سیم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره
والفجر شب بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیه آمن الرسول
و سوره توحید یک مرتبه شب بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر
رکعت حمد و آیه آمن الرسول و سوره توحید یکمرتبه شب بیست و ششم دوازده رکعت
در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه سوره توحید شب بیست و هفتم و بیست و هشتم
و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره [illegible] و ده مرتبه
انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر نبی و آله و صد مرتبه استغفار
شب سی ام ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک با زاین نمازها

ثوابهای بسیار مذکور است و بنابر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور شد
هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و میان نماز شام و خفتن واقع شده است
باید که بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع شود گردنش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور
شب رغایب را در این رساله ایراد ننموده ام با آنکه از طریق عامّه نقل شده است و معتبر نیست
باب دوم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آن است و در آن نیز
پنج فصل است فصل اول در بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه
شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوب است بحضرت سیّد انبیا صلّی الله علیه و آله چنانچه منقول است
از حضرت صادق علیه السّلم که چون حضرت رسول صلّی الله علیه و آله ماه شعبان را مشاهده مینمود امر
میفرمود منادی کنندهٔ را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا
بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه من است خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس
حضرت امیر المومنین علیه السّلم فرمود که از روزیکه ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزهٔ شعبان را ترک
نکردم و تا زنده ام ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزهٔ ماه شعبان و ماه رمضان
توبه ایست از جانب خدا برای جمیع گناهان ایضا منقول است از امّ سلمه که حضرت رسول صلّی الله
علیه و آله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بماه رمضان وایضا
منقول است که از آنحضرت سوال کردند که کدام روزه از روزهای سنّت افضل است فرمود که روزهٔ
شعبان برای تعظیم ماه رمضان واز حضرت امام محمّد باقر علیه السّلم منقول است که حضرت رسول
صلّی الله علیه و آله شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خدا است
و روزهٔ هر دو کفارهٔ گناهان گذشته و آینده است وایضا از حضرت امام محمّد باقر علیه السّلم
منقول است که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک کردانند از هر لغزشی و از قسمهای
معصیت و قسمهای دروغ در وقت غضب واز حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله
منقول است که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه من است و حاملان عرش الهی از تعظیم
مینمایند و حق و حرمت آنرا می شناسند و آن ماهی است که زیاده میشود در آن روزیهای

بزنان

بندگان از برای ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشتها را و از آن شعبان نام کردند
برای آنکه منشعب و بسیار میگردد در آن روزیهای مومنان و حسنه در آن ماه مضاعف میگردد
هفتاد برابر و گناه در آن پست میگردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد
و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباهات
میکند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز این ماه آنقدر فرمود که ذکرش
موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقول است که روزه
شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد
البته حق تعالی امر معیشت او را با صلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابی که بروزه
دار روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای او واجب گردد و بسند عالی
از آنحضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه من است و رمضان
ماه خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در روز قیامت
و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز از
ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی
از حضرت امام رضا علیه السلم منقول است که هر که یکروز شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل
بهشت شود و هر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در زمره حضرت
رسول صلی الله علیه و آله محشور شود و گرامی داشتن خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدقی
بکند اگر چه بنصف دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش دوزخ حرام گرداند و هر که سه روز از
آخر شعبان روزه دارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد
و ابن بابویه روایت کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و
آله زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و
آن ماهی است که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتی
که روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از

روزهٔ شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر
البشر صلّی الله علیه و آله که فرمود شعبان ماه من است هر که یکروز از ماه من روزه دارد بهشت
او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدّیقان باشد
و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان توبهٔ او باشد از هر گناه کوچک و
بزرگی هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و ایضا از حضرت صادق
علیه السّلم روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان روزه دارد بهشت او را واجب
گردد و رسول خدا صلّی الله علیه و آله شفیع او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت
صادق علیه السّلم روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین
علیه السّلم اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید که این چه ماهی است
این ماه شعبانست و حضرت رسول صلّی الله علیه و آله میفرمود که شعبان ماه من است پس روزه بدارید
در اینماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندی که جان
علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی علیهما السّلم
که گفت شنیدم از امیر المومنین صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت
پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز
قیامت و بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المومنین علیه السّلم روایت کرده است
که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه خدا است پس هر که
ماه من را روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را
حق تعالی مونس او گرداند در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی
سفید نورانی و نامهٔ عمل او را بدست راست او دهند و نامهٔ مخلد بودن در بهشت را بدست چپ
او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا کند که ای بندهٔ من او گوید
لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند
جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست بندهٔ مرا و ببرید نزد پیغمبر من پس بیاورند او را نزد من من با

بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم باو که من امروز شفاعت تو میکنم پس حقتعالی
فرماید که من حقوق خود را به بندهٔ خود بخشیدم امّا حقوق خلق من هر که از او عفو کند من آنقدر
عوض باو بدهم که او راضی شود پس من دست او را بگیرم و بیاورم نزد صراط پس ببینم که صراط
لغزنده است و میلرزد و پای گناهکاران بر آن بند نمی شود پس دست او را بگیرم ملکی که موکّل است
بر صراط گوید کیست این مرد من گویم این فلان کس است از امّت من که در دنیا ماه مرا روزه
گرفته است باميد شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب وعدهٔ خدا پس
او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را به در بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست
که در را برای امّت تو میگشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام فرمود
که روزه بدارید ماه حضرت رسالت صلّی الله علیه و آله را تا او شفیع شما گردد در قیامت و روزه
بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سر بمهر بهشت [illegible] در بیان اعمال هر روز
ماه شعبان است بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه التحیّة والثنا منقولست که هر که هفتاد
مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهای آسمان باشد
و در کتاب حسین ابن سعید از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات بر من و بر آل من و شعبان را
ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات بر او و بر آل او فرستد
و از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که
در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه
استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگو اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَسْئَلُهُ
التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السّلام منقول است که هر [illegible]
[illegible] در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ
بنویسد حق تعالی برای او برات بیزاری از آتش [illegible]
جهنّم و بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و [illegible] معتبر منقول است که هر که هر روز

ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِی لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

وَاَتُوبُ اِلَیْهِ

حق تعالی روح او را در افق مبین جا دهد و آن فضائی وسعت در پیش عرش

و در آن فضا نهرها جاری است و قدحها در کنار آن نهرها هست بعدد ستارهای آسمان و در

بعضی از روایات ... بیش از ... است و هر دو خوب است

منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در هر روز از ماه شعبان در وقت زوال

و در شب نیمه آن این صلوات را میخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ

وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰائِکَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجَارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ یَاْمَنُ مَنْ

رَکِبَهَا وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ

وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْکَهْفِ الْحَصِینِ

وَغِیَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکِینِ وَمَلْجَاِ الْهَارِبِینَ وَمَنْجَا الْخَائِفِینَ وَ

عِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً کَثِیرَةً طَیِّبَةً تَکُونُ

لَهُمْ رِضًی وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْکَ وَقُوَّةٍ یَا رَبَّ

العالمین

الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ

أَوْجَبْتَ لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَايَتَهُمْ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي

مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ

رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَ

الرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ

وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ

حِمَامِهِ اللّٰهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ

اللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً إِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْنِي لَهُ

مُتَّبِعاً حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي رَاضِياً وَعَنْ ذُنُوبِي قَاضِياً قَدْ أَوْجَبْتَ

بخوع بالباء الموحدة والخاء
اقرار كردن وگردن نهادن ومبنا
مناسب

منك الرحمة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار

ابن طاوس ره بسند معتبر از ابن خالویه روایت کرده است که این مناجات حضرت
امیر المومنین علیه السلم و امامان از فرزندان اوست که در ماه شعبان میخواندند

اللهم صل على محمد وال محمد واسمع دعائي اذا دعوتك واسمع ندائي
اذا ناديتك واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين
يديك مستكينا لك متضرعا اليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في
نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك امر منقلبي ومثواي و
ما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوه به من طلبتي وارجوه لعاقبتي
وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون مني الى اخر عمري
من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي
وضري الهي ان حرمتني فمن ذا الذي يرزقني وان خذلتني فمن ذا الذي
ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهي ان كنت غير

مُسْتَأهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلٰهِي كَأَنَّ

نَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتَ

مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلٰهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ

بِذٰلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ

الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي إِلٰهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا

فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلٰهِي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيٰوتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ

عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلٰهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ

تُوَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي إِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ بِفَضْلِكَ

عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلٰهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَحْوَجُ

إِلَى سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْأُخْرَى إِلٰهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا

لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ

الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي الهي فسرّني بلقائك يوم

تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم يستغن عن

قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه المسيئون

الهي لا تردّ حاجتي ولا تخيّب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي

الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهي ما

اظنّك تردّني في حاجة قد افنيت عمري في طلبها منك الهي فلك الحمد

ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحبّ وترضى الهي ان اخذتني

بجرمي اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك وان

ادخلتني النار اعلمت اهلها اني احبّك الهي ان كان صغر في جنب

طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك املي الهي كيف انقلب

من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن ظنّي بجودك ان تقلبني

بالنجاة مرحوماً الهی وقد افنیت عمری فی شرة السهو عنک وابلیت

شبابی فی سکرة التباعد منک الهی فلم استیقظ ایام اغتراری

بک ورکونی الی سبیل سخطک الهی وانا عبدک وابن عبدک

قائم بین یدیک متوسل بکرمک الیک الهی انا عبد اتنصل

الیک مما کنت اواجهک به من قلة استحیائی من نظرک واطلب

العفو منک اذ العفو نعت لکرمک الهی لم یکن لی حول فانتقل

به عن معصیتک الا فی وقت ایقظتنی لمحبتک وکما اردت ان

اکون کنت فشکرتک بادخالی فی کرمک ولتطهیر قلبی

من اوساخ الغفلة عنک الهی انظر الی نظر من نادیته فاجابک

واستعملته بمعونتک فاطاعک یا قریباً لا یبعد عن المغتر به ویا جواداً

لا یبخل عمن رجا ثوابه الهی هب لی قلباً یدنیه منک شوقه ولساناً یرفع

اليكَ صِدقُهُ ونظراً يقرّبُهُ مِنكَ حقّهُ الهي انّ مَن تعرّفَ بِكَ غيرُ

مجهولٍ ومَن لاذَ بِكَ غيرُ مخذولٍ ومَن اقبلتَ عليهِ غيرُ مملولٍ الهي انّ

مَن انتهجَ بِكَ لمستنيرٌ وانّ مَن اعتصمَ بِكَ لمستجيرٌ وقد لُذتُ بِكَ يا

الهي فلا تخيّب ظنّي مِن رحمتِكَ ولا تحجبني عن رأفتِكَ الهي اقمني في

اهلِ ولايتِكَ مقامَ مَن رجا الزيادةَ في محبّتِكَ الهي والهمني ولهاً

بذكرِكَ الى ذكرِكَ واجعل همّتي الى روحِ نجاحِ اسمائِكَ ومحلِّ

قدسِكَ الهي بِكَ عليكَ الّا الحقتني بمحلّ اهلِ طاعتِكَ والمثوى الصالحِ

مِن مرضاتِكَ فانّي لا اقدرُ لنفسي دفعاً ولا املكُ لها نفعاً الهي انا

عبدُكَ الضعيفُ المذنبُ ومملوكُكَ المنيبُ المعيبُ فلا تجعلني

ممّن صرفتَ عنهُ وجهَكَ وحجبهُ سهوُهُ عن عفوِكَ الهي هب لي كمالَ

الانقطاعِ اليكَ وانِر ابصارَ قلوبِنا بضياءِ نظرِها اليكَ حتّى تخرقَ

ابصار

ابصار القلوب حجب النور فتصل الى معدن العظمة وتصير ارواحنا

معلقة بعز قدسك الهي واجعلني ممن ناديته فاجابك ولاحظته

فصعق لجلالك فناجيته سرا وعمل لك جهرا الهي لم اسلط على

حسن ظني قنوط الاياس ولا انقطع رجائي من جميل كرمك الهي ان

كانت الخطايا قد اسقطتني لديك فاصفح عني بحسن توكلي عليك

الهي ان حطتني الذنوب من مكارم لطفك فقد نبهني اليقين الى

كرم عطفك الهي ان انامتني الغفلة عن الاستعداد للقائك

فقد نبهتني المعرفة بكرم آلائك الهي ان دعاني الى النار عظيم

پس بتحقیق بیدار کرده او را شناختن بکرم [illegible] نعمتهای تو [illegible]

عقابك فقد دعاني الى الجنة جزيل ثوابك الهي فلك اسئل واليك

ابتهل وارغب واسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعلني ممن

يديم ذكرك ولا ينقض عهدك ولا يغفل عن شكرك ولا يستخف

بِاَمْرِكَ اِلٰهِی وَاَلْحِقْنِی بِنُوْرِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُوْنَ لَكَ عَارِفًا وَعَنْ

[illegible]

سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

[illegible]

وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَسُوْلِهٖ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا كَثِیْرًا

[illegible]

[illegible] و از مناجاتهای جلیل القدر ائمه است علیهم السلم و بر مضامین عالیه مشتمل است در همه
اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است [illegible] رسول صلی الله علیه و آله منقول است
که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ
مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ [illegible]
[illegible] حقتعالی عبادت هزار ساله در نامهٔ عمل او نویسد و
گناه هزار ساله از او محو کند و از قبر بیرون آید با روی نورانی مانند ماه شب چهارده و او را
صدیق نویسند [illegible] منقول است که از حضرت صادق علیه السلم سوال کردند از فضیلت
روزهٔ رجب حضرت فرمود چرا غافل گردیده اید از روزهٔ شعبان راوی گفت یا بن رسول الله
چه ثواب دارد کسی که یک روز شعبان را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت
یا بن رسول الله بهترین عملها درین ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش نمودن
هر که درین ماه تصدقی بکند حق تعالی آنرا تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه خود را تربیت کند
تا آنکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد [illegible] در فضایل و اعمال ایام مخصوصه
اول ماه است تا ایام البیض [illegible] منقول است از حضرت صادق علیه السلم که هر که
روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته [illegible] امام رضا
علیه السلم منقول است استحباب روزهٔ سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه [illegible]
امیر المومنین علیه السلم منقول است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند

اسمانهارا

آسمانها را پس ملائکه میگویند که خداوند بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشانرا
مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و موافق مشهور روز
ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است و از حضرت صاحب الامر علیه السلام فرمانی بیرون آمد
که روز سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید و این دعا
را بخوانید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ
ای خداوند بدرستی که سؤال میکنم تو را بحق مولودی که [illegible] در این روز [illegible] وعده داده شده
بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ
بشهادت او پیش از [illegible] و ولادت او گریست [illegible] آسمان و کسیکه در آنست و زمین
وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ
و کسیکه بر آنست و قدم ننهاده [illegible] کشته شده [illegible] و بهتر قبیله [illegible] داده شده
بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ
بیاری [illegible] روز رجعت [illegible] ائمه از نسل او [illegible] و شفا
فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ
در خاک [illegible] و رستگاری در [illegible]
وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا
و غایب شدن [illegible] کینه ها را [illegible] خون را و راضی کنند خداوند [illegible]
خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ
بهترین یاوران [illegible] رحمت کناد خدا بر ایشان با آمد و شد شب و روز خدایا پس بحق ایشان بسوی تو
اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی
توسل میجویم و سؤال [illegible] کسب کننده [illegible] اقرار کننده بد کننده [illegible] از آنچه تقصیر [illegible]
یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُکَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ
امروز و دیروز خود سؤال میکند [illegible] تا محل قبر خود خدایا رحمت کن بر محمد و اولاد او

وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنَا مَعَهُ دَارَ الْكَرَامَةِ وَمَحَلَّ الْإِقَامَةِ

[illegible]

اللّٰهُمَّ وَكَمَا اَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَكْرِمْنَا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنَا

[illegible]

مُرَافَقَتَهُ وَسَابِقَتَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَيُكْثِرُ الصَّلَوٰةَ عَلَيْهِ

[illegible]

عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ اَوْصِيَائِهِ وَاَهْلِ اصْطِفَائِهِ الْمَمْدُودِينَ

[illegible]

مِنْكَ بِالْعَدَدِ الِاثْنَيْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهْرِ وَالْحُجَجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ

[illegible]

اللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هٰذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ

[illegible]

كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عَائِذُونَ

[illegible]

بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

وبدانکه آنحضرت را غسل زیارت در این روز مستحب است وکیفیت زیارت بعد از این مذکور
خواهد شد ان شاء الله تعالی وشیخ طوسی ره روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسن علیه السلم
در روز پنجم این ماه متولد شده است اگرچه ظاهر دو روز راجح است دانند و اعمال را نیز در
این روز بعمل آورند خصوصا زیارت بهتر است وایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم
روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در روز هفتم ماه شعبان متولد شده
اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت

آنحضرت

ایام البیض

شب نیمه شعبان

الحضرت وسایر اعمال خیر را در این روز بعمل اورند مناسبست عمل چهاردهم
در اعمال ایام البیض ماه شعبان است اعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در اعمال
ماه رجب مذکور شده که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت
و در شب پانزدهم شش رکعت بجا اورند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و
تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در نماز سنت سوره ها را که
از حفظ نتوانند خواند از روی قرآن میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت است
و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده از آن است که در این رساله احصا توان نمود
و اکتفا مینمایم بانچه صحیح ترست از حضرت امیر المومنین علیه السلم منقول است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که چون نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستید و روزش
را روزه بدارید بدرستیکه از اول تا آخر این شب از جانب حق تعالی ندا میرسد که ایا استغفار
کننده هست که طلب امرزش کند از گناهان خود و ما گناهان او را بیامرزیم ایا کسی
هست که از ما طلب روزی کند ما روزی او را فراخ گردانیم و غسل در این شب سنت است
و از حضرت صادق علیه السلم منقول است که روزه بدارید شعبان را و در شب نیمه آن غسل
کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد و از جمله اعمال
این شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلم است و از حضرت امام زین العابدین
علیه السلم منقول است که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر
پس زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلم را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در
این شب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت الحضرت بیایند و رخصت می یابند پس خوشا حال
کسی که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشان پنج پیغمبر اولو العزم نوح و ابراهیم
و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین
بر جنیان و ادمیان و از حضرت صادق علیه السلم منقول است که در شب نیمه شعبان
می امرزند جمیع گناهان کسی را که زیارت الحضرت کند در آن شب و اثر زیارت [illegible]

آن است که بیابامی یا بصحرائی گشاده درآید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و بالای
سر نظر کند پس انگشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلَامُ سلام بر تو باد
ای ابی عبدالله سلام بر تو باد ای فرزند فرستاده خدا سلام سلام بر تو
عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ و اکر از زیارت مبسوطه را بعمل آورد
بر تو باد و رحمت خدا و برکتهای او بهتر است و از جمله آنها این است
السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ
سلام بر تو باد ای وارث حضرت آدم برگزیده خدا سلام بر تو باد ای وارث
نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ اِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ
نوح پیغمبر خدا سلام بر تو باد ای وارث ابراهیم دوست خدا سلام بر تو باد
یَا وَارِثَ مُوسٰی کَلِیمِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللّٰهِ
[illegible] سلام بر تو باد ای وارث عیسی روح مقدس خدا
السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ
سلام بر تو باد ای وارث محمد محبوب خدا سلام بر تو باد ای وارث
اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَلِیِّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی السَّلَامُ
پادشاه مؤمنان ولی خدا سلام بر تو باد ای فرزند محمد برگزیده سلام بر
عَلَیْكَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ
بر تو باد ای فرزند علی مرتضی سلام بر تو باد ای پسر فاطمه زهرا سلام
عَلَیْكَ یَا بْنَ خَدِیجَةَ الْکُبْرٰی السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ
بر تو باد ای پسر خدیجه کبری سلام بر تو باد ای [illegible]
وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ
و تنها [illegible] شهادت میدهم من که تو بتحقیق برپا داشتی نماز را و دادی زکوة را و امر کردی [illegible]

[illegible]

[illegible]

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ

بامر نیکی و نهی فرمودی از بدی و متابعت کردی خدا و رسول او را تا وقتی که رسید ترا [illegible]

فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ

پس لعنت کند خدا گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که ستم کردند بر تو و لعنت کند خدا گروهی را که شنیدند

بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُورًا

[illegible] ترا پس خوشنود شدند بآن ای آقای من ای ابا عبد الله گواهی میدهم من اینکه تو بودی نوری

فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ

در پشتهای بلند مرتبه و در رحمهای پاک و پاکیزه نجس نکرد ترا کفر ایام جاهلیت

بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ

به [illegible] خود و نپوشانید ترا از تیرهای [illegible] و گواهی میدهم [illegible] از ستونهای دین

وَاَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ

و ارکان مؤمنانی و گواهی [illegible] [illegible] پسندیده پاکیزه

الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَ

راه نماینده راه یافته شده و گواهی میدهم اینکه امامان [illegible] رهنمای [illegible] و

اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اللّٰهَ وَ

و نشانهای [illegible] و عروه [illegible] اند و حجت [illegible] بر اهل دنیا و گواهی میگیرم به خدا و

مَلٰٓئِكَتَهُ وَاَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوقِنٌ

فرشتگان او را و پیغمبران او را و فرستادگان او را بر اینکه بشما گرویده ام و به بازگشت شما با یقینم از

بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ

بمسایل دین خود و [illegible] کردارهای خود [illegible] مر دل شما را [illegible] و کار من مر کار شما را

مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَادِكُمْ

تابع است رحمتهای خدا بر شما و بر جانهای [illegible] و بر بدنهای شما

وَعَلَى اَجْسَادِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ

و بر جسمهای شما و بر حاضر شما و بر غایب شما و بر آشکار شما

وَعَلَى بَاطِنِكُمْ پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر نماز را پیش از زیارت بکند نیز

و بر پنهان شما

خوبست و از دور زیارت کند پس قصد زیارت حضرت علی ابن الحسین

شهید علیهما السلم بکند و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام برتو باد ای پسر رسول خدا سلام برتو باد

يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ

ای پسر پیغمبر خدا سلام برتو باد ای پسر پادشاه مومنان سلام برتو باد ای پسر

الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ

حسین شهید سلام برتو باد ای شهید سلام برتو باد ای ستم رسیده

وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ

[illegible] گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که ستم کردند بر تو و لعنت کند [illegible]

اُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس قصد زیارت سایر شهدا رضی الله عنهم بکند و بگوید

گروهی را [illegible] پس [illegible] بان

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ وَاَحِبَّائَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللهِ وَ

سلام بر تو باد ای دوستان خدا و محبان او سلام بر شما باد ای برگزیدگان خدا و

اَوِدَّائَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ

و دوستداران او سلام بر شما باد ای یاوران دین خدا سلام بر شما باد ای یاوران

رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ

فرستاده خدا سلام بر شما باد ای یاوران پادشاه مومنان سلام بر شما باد ای یاوران

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ

فاطمه بهترین زنان عالمیان سلام بر شما باد ای یاوران محمد حسن پسر علی

انصار

الزکی الناصح السلام علیکم یا انصار ابی عبدالله بابی انتم و

پاکیزه پند دهنده سلام بر شما باد ای یاوران اباعبدالله که به درستی فدای شما

امی طبتم وطابت الارض التی فیها دفنتم وفزتم فوزا عظیما

و مادرم خوشنود شدید و خوش شد زمینی که در آن دفن شدید و فیروز شدید فیروزی بزرگ

فیالیتنی کنت معکم فافوز معکم

پس ای کاش که من بودم با شما پس رستگار میشدم با شما

و در شب اول و یازدهم ماه رجب و در شب سیم و پنجم ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای عید و سایر ایامی که زیارت آنحضرت مستحبست بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مخصوصه و مبسوطه را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام هرکه خواهد بآن کتاب رجوع نماید دعای شب نیمه شعبان این شب آنست که ولادت وافر السعادة حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در این شب واقع شده و باین سبب سنتست که اینقدر ادعارا در این شب بخوانند که بمنزلهٔ زیارت آنحضرتست اللهم بحق لیلتنا هذه ومولودها وحجتك

خداوندا بحق این شب ما و مولود این شب و حجت تو

وموعودها التی قرنت الی فضلها فضلا فتمت کلمتك صدقا وعدلا

لا مبدل لکلماتك ولا معقب لآیاتك نورك المتالق وضیاؤك

المشرق والعلم النور فی طخیاء الدیجور الغائب المستور جل مولده وکرم

محتده والملائکة شهده والله ناصره ومؤیده اذا آن میعاده و

الملائکة امداده سیف الله الذی لا ینبو ونوره الذی لا یخبو و

ذَوُو الْحِلْمِ الَّذِی لَا یَصْبُوا مَدَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِیسُ الْعَصْرِ وَوُلَاةُ الْأَمْرِ

صاحب حلمی که از پیشی بلیشی میبود مدار روزگار و صاحبان سر زمانه و والیان امر

وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الذِّکْرُ وَمَا یَنْزِلُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ

و نازل شده است بر ایشان قرآن و آنچه فرود می آید در شب قدر و یاران برانگیختن و زنده برانگیختن

تَرَاجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلَاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ

بیان کنندگان وحی او [illegible] امر او و نهی او خداوندا بفرست رحمت بر آخر ایشان و قایم ایشان

الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَاَدْرِكْ بِنَا اَیَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِیَامَهُ وَاَوْرِدْنَا

که پوشیده شده از اصناف خلایق و دریابان بما روزگار او را و ظهور ایشان را و برپا ایستادن او و

حَوْضَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ وَاکْتُبْنَا فِی اَعْوَانِهِ

و بگردان ما را از یاوران او [illegible] نزدیک خون ما بخون او و بنویس ما را در مددکاران او

وَخُلَصَائِهِ وَاَحْیِنَا فِی دَوْلَتِهِ نَاعِمِینَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِینَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِینَ

و [illegible] زنده [illegible] دولت او [illegible] و بصحبت او نفع برندگان و بحق او برپا ایستادگان

وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِینَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَصَلَّی اللّٰهُ

و از [illegible] [illegible] سلامت [illegible] بخشندگان و ستایش خدای را که پروردگار عالمیانست و رحمت کند خدا

عَلٰی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الصَّادِقِینَ وَعِتْرَتِهِ

بر محمد که آخر پیغمبرانست و رسولانست و بر اهل بیت او که راستگویانند و اولاد او

النَّاطِقِینَ وَالْعَنْ جَمِیعَ الظَّالِمِینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنَا وَبَیْنَهُمْ یَا اَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ

که گویا ناطق اند و لعنت کن بر همه ستمکاران و حکم کن میان ما و میان ایشان ای حکم کنندهٔ بهترین حکم کنندگان

و از زید شهید روایت کرده است که پدرم امام زین العابدین علیه السلم همهٔ ما را در شب نیمهٔ

شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصّه میکرد در ثلث اوّل نماز میکرد و در ثلث دوّیم دعا میکرد

و ما آمین میگفتیم بر دعای او و ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار میکردیم

صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای این شب بسیار است و از جملهٔ آنها چهار رکعت است

هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام این نماز را از آن
حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوانند و
بعد از نماز این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ فَقِیْرٌ وَمِنْ عَذَابِکَ خَائِفٌ وَ
خداوندا بدرستی که من بتو محتاجم و از عذاب تو ترسانم و
بِکَ مُسْتَجِیْرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اِسْمِی وَلَا تُغَیِّرْ جِسْمِی رَبِّ لَا تُجْهِدْ بَلَائِی
بتو زینهار خواهی ای پروردگار من بدل مکن نام مرا و تغییر مده بدن مرا ای پروردگار من دشوار مکن بلای مرا
رَبِّ لَا تُشْمِتْ بِی اَعْدَائِی اَعُوْذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عَذَابِکَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاکَ
ای پروردگار من شماتت مفرمای من دشمنان مرا پناه میبرم بعفو تو از عذاب تو و پناه میبرم بخوشنودی تو
مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ اَنْتَ کَمَا اَثْنَیْتَ عَلٰی
از خشم تو و پناه میبرم بتو از عذاب تو بزرگست ثنای تو توئی آنچنانکه ثنا کردهٔ بر
نَفْسِکَ وَفَوْقَ مَا یَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ فِیْکَ [illegible] دیگر باز چهار رکعت بدو سلام
ذات خود و بالاتری از آنچه گویند گویندگان [illegible] و در هر رکعت بعد از [illegible] دویست و پنجاه
مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخوانند و بعد از نماز این دعا بخوانند
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ فَقِیْرٌ وَاِنِّی مِنْ عَذَابِکَ خَائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجِیْرٌ رَبِّ
خداوندا بدرستی که من بسوی تو محتاجم و بدرستی که من از عذاب تو ترسانم و بتو چاره جویم ای پروردگار من
لَا تُبَدِّلْ اِسْمِی وَلَا تُغَیِّرْ جِسْمِی رَبِّ لَا تُجْهِدْ بَلَائِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوْذُ
بدل مکن نام مرا و تغییر مده بدن مرا ای پروردگار من دشوار مکن بلای مرا خداوندا بدرستی که من پناه میبرم
بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوْبَتِکَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوْذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ
بعفو تو از سختی عذاب تو و پناه میبرم بخشنودی تو از خشم تو و پناه میبرم برحمت تو از
عَذَابِکَ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَلَا اُحْصِی مِدْحَتَکَ
[illegible]
وَلَا الثَّنَاءَ عَلَیْکَ کَمَا اَثْنَیْتَ عَلٰی نَفْسِکَ وَفَوْقَ مَا یَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ رَبِّ صَلِّ
[illegible] ثنا گفتن را بر تو آنچنانکه ثنا گفتهٔ بر ذات خود و بالاتری از آنچه گویند گویندگان پروردگارا رحمت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا بجای وافعل بی کذا وکذا

بر محمد وآل محمد وبکن بامن چنین و چنین حاجات خود را یاد کند اگر

این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله احد بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین

علیه السلم و در فضیلت آن احادیث بسیار است و چنانچه منقول است از حضرت امام محمد باقر علیه السلم

منقول است که شب نیمه شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر و حق تعالی فضل خود را در این

شب به بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را می آمرزد پس سعی کنید در عبادت

در این شب که این شبی است که حق تعالی بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سایلی را از درگاه

خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت قرار داده است

به ازاء آن شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام نمایید در این شب در دعا و

ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که در این شب صد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّهِ

و صد مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و صد مرتبه لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ بگوید حق تعالی گناهان گذشته او را

بیامرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را برآورد خواه طلب نماید و خواه نماید راوی پرسید

که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در

رکعت اول بعد از حمد سوره قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و در رکعت دویم سوره قُلْ هُوَ اللهُ

اَحَدٌ بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سُبْحَانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّهِ و سی و چهار

مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ بگو و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بخواند ظاهرا خوب باشد پس

این دعا بخوان یَا مَنْ اِلَیْهِ مَلْجَأُ الْعِبَادِ فِی الْمُهِمَّاتِ وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی

ای کسیکه بسوی اوست پناه بندگان در کارهای سخت و بسوی او زاری پناه خلق در

الْمُلِمَّاتِ یَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِیَّاتِ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ خَوَاطِرُ الْاَوْهَامِ

بلاها وای دانای آشکار و پنهان ها ای کسیکه نیست پوشیده بر او اندیشها که در دل میگذرد

وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ یَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِیَّاتِ یَا مَنْ بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الْاَرَضِینَ

و گردش اندیشه ای پروردگار خلایق و آفریدگان ای کسیکه بدست او است پادشاهی زمینها

و

وَالسَّمٰوٰاتِ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَمَتُّ اِلَيْكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

و آسمانها توئی خدا نیست خدائی مگر تو وسیله جویم بسوی تو بنیست خدائی مگر تو

فَيَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ

پس ای آنکه نیست خدائی مگر تو بگردان مرا در این شب از جمله آنکه نظر کنی بسوی وی پس بخشیده او

وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ

وشنیده دعای او را پس اجابت کرده مر او را و دانستی طلب در گذشتن او پس در گذشته او و در گذشته

عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَ

از گذشته خطاهای او و بزرگ گناهان او پس تحقیق که زینهار بردم بتو از گناهان خود و

لَجَأْتُ اِلَيْكَ فِي سَتْرِ عُيُوبِي اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ

پناه بردم بتو در پوشانیدن عیبهای خود خداوندا پس کرم کن برمن بکرم خود ... وبریز

خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَمِكَ

خطاهای مرا ببردباری خود وعفو خود وبپوشان مرا ... کرامت خود

وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ

وبگردان مرا در این شب از جمله دوستان خود که برگزیده ... و اختیار کرده برای بندگی

وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصَفْوَتَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ سَعِدَ

وگردانیدی ایشان را انتخاب کرده شده خود و برگزیده خود خداوندا بگردان مرا در این شب از جمله نیکبخت

جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِي

شد بخت او و بسیار است از نیکوئیها بهره او و بگردان مرا از جمله آنکه سالم ماند پس نعمت یافت و رستگار شد و غنیمت گرفت و کفایت کن مرا از شر

شَرَّ مَا اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْاِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ طَاعَتَكَ

شر آنچه پیش کردم از گناه و بازدار مرا از زیاده کردن در نافرمانی تو و دوست گردان بمن فرمان برداری

وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَيُزْلِفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي اِلَيْكَ مَلْجَأُ الْهَارِبِ وَمِنْكَ

و آنچه نزدیک کند مرا از تو و قرب منزلت بخشد نزد تو ای خداوند من بسوی تو پناه گریزنده و از تو

ملتمس الطالب وعلى كرمك يعوّل المستقيل التائب ادّبت عبادك

ای آنچه جویند طلب کنند و بر بخشش تو اعتماد میکند برگشتن خواهان توبه کننده ادب کردی بندگان خود را

بالتكرّم وانت اكرم الاكرمين وامرت بالعفو عبادك

بزرگی نمودن و توئی بزرگوارترین بزرگواران و فرمودی بعفو کردن بندگان خود

وانت الغفور الرحيم اللهم فلا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا

و توئی بسیار آمرزنده و مهربان بار خدایا بی بهره مکن مرا از آنچه امید دارم از کرم تو و نا

تؤيسني من سابغ نعمك ولا تخيّبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل

امیدوار مکن از تمام نعمتهای خود و نومید مگردان مرا از قسمتهای بزرگوار خود در این شب برای اهل

طاعتك واجعلني في جنّة من شرار بريّتك ربّ ان لم اكن من اهل

فرمانبرداری خود و بگردان مرا در پناه از بدان آفریدگان خود ای پروردگار من اگر نباشم من از جمله سزاواران

ذلك فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة وجد علىّ بما انت اهله لا بما

آن پس تو سزاوار کرم و عفو و آمرزش و احسان کن بر من با آنچه تو سزاوار آنی نه با آنچه

استحقّه فقد حسن ظنّي بك وتحقّق رجائي لك وعلقت نفسي بكرمك

مستوجبم پس بتحقیق نیکوست گمان من بتو و ثابت است امید من در ترا و متعلق است نفس من بکرم تو

وانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين اللهم واخصصني من كرمك

و تو ای بخشنده ترین بخشایندگان و بزرگوارترین بزرگواران خداوندا خصوص گردان مرا از کرم تو

بجزيل قسمك واعذني بعفوك من عقوبتك واغفر لي الذنب الذي يحبس

بقسمتهای فراوان خود پناه ده مرا بعفو خود از عذاب خود بیامرز برای من گناهی را که باز میدارد

علىّ الخلق ويضيّق علىّ الرزق حتى اقوم بصالح رضاك وانعم بجزيل عطائك

بر من خوی نیک و تنگ میکند بر من روزی را تا اینکه قیام نمایم بعمل نیک که خوشنودی تو است و متنعم شوم بسیاری بخشش تو

واسعد بسابغ نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرّضت لكرمك واستعذت

و نیک بخت شوم بتمام نعمتهای تو پس بتحقیق پناه آورده ام بحرم تو و فرا پیش آمده ام مر کرم ترا و پناه جستم

بعفوك

بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ لِي بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنِلْ

بعفو تو از عذاب و به بردباری تو از غضب تو پس عطا کن مرا آنچه سوال کردم از تو و برسان

مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ أَعْظَمُ مِنْكَ

آنچه التماس کردم از تو سوال میکنم از تو بحق تو نه بچیزیکه او بزرگتر باشد از تو

پس سجده میروی و میگویی یَا رَبِّ بیست مرتبه یَا اللهُ هفت مرتبه لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللهِ هفت مرتبه مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ده مرتبه لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ده مرتبه

پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست و آنچه خواهی حاجت خود را از خدا بطلب بخدا سوگند که اگر بعدد

قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا بآنها میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت

مرتبه یَا اللهُ هفت مرتبه بگوید یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ و شیخ گفته است پس بگو إِلٰهِي تَعَرَّضَ

لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ فَضْلَكَ

ترا در این شب متعرض شدند [illegible] قصد کنندگان [illegible] فضل ترا

وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ

و احسان ترا طلب کنندگان و ترا است در این شب [illegible] و بخششها

تَمُنُّ بِهَا عَلَىٰ مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ

منت میگذاری بآنها بر هر کسیکه میخواهی از بندگان خود و منع میکنی آنرا از کسیکه سبقت نگرفته است عنایت از تو

وَهَا أَنَا ذَا عُبَيْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا

و اینک منم بنده تو [illegible] فضل ترا و احسان ترا [illegible] بوده باشی ای

مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ

مولای من که تفضل کرده باشی در این شب [illegible]

مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ

[illegible] بر محمد و آل محمد [illegible]

وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

[illegible]

اَلَّذِیْنَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِیْرًا وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا اِنَّ اللهَ حَمِیْدٌ مَجِیْدٌ

[illegible]

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ

[illegible] بدرستی که تو نمیکنی خلاف وعده

مؤلف کوید که این دعای بسیار خوبیست واز دعاهای این شبست اما ظاهرا جزو آن عمل سابق نیست

و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلم روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه

و آله نازل شد و کفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمهٔ شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو

رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوانند پس بسجده بروند

و در سجده بکویند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوَادِیْ وَخِیَالِیْ وَبَیَاضِیْ یَا عَظِیْمَ كُلِّ عَظِیْمٍ

[illegible]

اِغْفِرْ لِیْ ذَنْبِیَ الْعَظِیْمَ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُهُ غَیْرُكَ یَا عَظِیْمُ [illegible] هر که این عمل را بجا آورد

[illegible] ای بزرگ محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو

هزار کناه را و مثل او حسنه در نامهٔ عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار کناه را

و نماز دیکر نمازیست که عامه و خاصه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که حضرت

فرمود که در شب نیمهٔ شعبان در خواب بودم که جبرئیل بر من نازل شد و کفت ای محمد آیا بخواب میروی

در این شب کفتم این چه شبست کفت شب نیمهٔ شعبانست پس برخیزانید مرا و برد بسوی قبرستان

بقیع و کفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این شبیست که درهای آسمان در این شب کشوده میشود

یعنی درهای رحمت و درهای خشنودی خدا و درهای آمرزش کناهان و درهای فضل و احسان و درکاه

توبه و درکاه نعمت و درکاه جود و بخشش و می‌آمرزد حق تعالی از بندکان در این شب بعدد موهای چهارپایان

و کوسفندان ای محمد هر که احیا کند این شب را بکفتن اَللهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللهِ وَلَا اِلٰهَ

اِلَّا اللهُ و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن [illegible]

[illegible] و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد و کناهان کذشته و آینده او آمرزیده شود

ایضاً هر که در این شب صد رکعت نماز کند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد
ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه
سورهٔ حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک کننده او را بیامرزد
و بعدد هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانهٔ او
و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران این ماه و عبادت
کنندگان این ماه را باو عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احیا کن این شب را ای محمد
و امر کن امت خود را که احیا کنند آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستیکه این شبست
بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو می آمدم جمیع ملائکهٔ آسمانهای خود را صف کرده بودند و نزد
خدا مشغول بعبادت بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند و بعضی در سجود و بعضی
مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی به تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستیکه حق تعالی در این شب نظر
رحمت بسوی بندگان می افکند و می آمرزد هر مومن را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا
در رکوع و سجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد و این شبیست که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب
میشود و هر که سوال کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش
قبول میگردد و محروم کسیست که از خیر این شب محروم گردد و [منقولست از حضرت] امیر المومنین علیه السلام منقولست
که هر که در شب نیمهٔ شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده
مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را به بیند که او را
ایمن کرده اند از عذاب الهی سی نفر از ایشان بشارت دهند او را به بهشت و سی نفر آنها باشند
که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشته و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار
میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان و منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ
خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ
خوف خود آنچه حایل شود میان ما و میان نافرمانی تو و روزی کن از فرمانبرداری خود آنچه برسانی ما را بسبب آن بخوشنودی خود

وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يُهَوِّنُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ أَمْتِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا

و از یقین آنچه آسان گرداند بر ما بسبب آن مصیبتهای دنیا خداوندا بهره مند گردان ما را بشنوائیهای ما

وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ

و بینائیهای ما و قوت ما مادامی که زنده داری ما را و بگردان آنرا میراث برنده از ما و بگردان خونخواهی ما بر کسیکه

ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا

ستم کرد ما را و نصرت ده ما را بر کسیکه دشمنی کرد با ما و مگردان مصیبت ما را در دین ما و مگردان دنیا را

أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

بزرگترین قصد ما و نه انتهای دانش ما و مسلط مکن بر ما کسیرا که رحم نکند بما ای بخشاینده ترین بخشایندگان

الرَّاحِمِينَ و این دعای جامع کاملیست و متضمن جمیع مطالب دنیا و آخرتست و چون دعای
خضر که کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است بهترین دعاهاست
و از دعاهای این شب است و در اوقات دیگر نیز میتوان خواندن با ترجمه اش در اینجا ایراد مینمایم
که در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش تمامتر و ثوابش عظیمتر باشد بدانکه
سید جلیل القدر ابن طاوس ره در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد گفت روزی
با مولای خود حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره نشسته بودم شب نیمه شعبان مذکور شد
حضرت فرمود که هر بنده که این شب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر علیه السلام را در آن شب بخواند
البته دعای او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل خود مراجعت نمود شب بخدمت او رفتم چون مرا دید
پرسید که بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیرالمؤمنین بطلب دعای خضر آمده ام فرمود که بنشین ای کمیل
چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماهی یا در هر سالی یک مرتبه یا در عمری یک مرتبه
بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی والبته آمرزیده شوی
ای کمیل طول صحبت و خدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی و کرامتی ممتاز و سرافراز گردانم
پس گفت بنویس و دعا را تلقین من نمود و دعا این است دعای کمیل بن زیاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللهم

اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء وبقوتك التي قهرت بها

خداوندا بدرستی که من سؤال میکنم ترا به رحمت تو که فرا گرفته است هر چیز را و به توانایی تو که [illegible]

كل شيء وخضع لها كل شيء وذل لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت

[illegible] و بزرگواری تو که غالب [illegible]

بها كل شيء وبعزتك التي لا يقوم لها شيء وبعظمتك التي ملأت

بان هر چیز و به عزت تو که [illegible] در برابر آن چیزی و به بزرگی تو که پر کرده [illegible]

كل شيء وبسلطانك الذي علا كل شيء وبوجهك الباقي بعد فناء

هر چیز را [illegible] بر هر چیز و بذات مقدس تو که باقی است بعد فانی شدن

كل شيء وباسمائك التي ملأت اركان كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل

هر چیز [illegible] و به علم تو که [illegible] به هر

شيء وبنور وجهك الذي اضاء له كل شيء يا نور يا قدوس يا اول الاولين

چیز و بروشنی ذات تو که روشن [illegible] ای [illegible] ای پیشتر از پیشینیان

ويا اخر الاخرين اللهم اغفر لي الذنوب التي تهتك العصم اللهم اغفر لي

و ای پس‌تر از پسینیان [illegible] خداوندا بیامرز برای من

الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر لي الذنوب التي تغير النعم اللهم اغفر لي

گناهانی را که فرود آرنده عذاب است خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که تغییر دهنده نعمت است خداوندا بیامرز برای

الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء اللهم

گناهانی را که حبس میکنند دعا را خداوندا بیامرز گناهانی را که قطع میکنند امید را خداوندا

اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته

بیامرز برای من گناهانی را که نازل میکنند بلا را خداوندا بیامرز برای من هر گناهی را که کرده‌ام

وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك واستشفع

و هر خطایی را که بجا آورده‌ام خداوندا بدرستی که من نزدیکی میجویم بسوی تو بیاد تو و شفیع میکنم

بِكَ اِلَى نَفْسِكَ وَاَسْئَلُكَ بِجُودِكَ اَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِي

[illegible] بسوی ذات تو [illegible] و سوال میکنم [illegible] تو [illegible] نزدیک گردانی [illegible] و اینکه توفیق دهی

شُكْرَكَ وَاَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ

برای شکر خود و اینکه در دل اندازی مرا یاد خود خداوندا بدرستی که سوال میکنم ترا سوال کسیکه خضوع [illegible]

مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ مُتَضَرِّعٍ اَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ

[illegible] با خشوع [illegible] و زاری باینکه مسامحه کنی مرا و رحم کنی [illegible] بگردانی [illegible] خود

رَاضِيًا قَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْاَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ

خوشنود و قناعت کننده و در همه احوال فروتنی کننده خداوندا و سوال میکنم ترا

سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ

سوال [illegible] سخت شد [illegible] فرود آورده بتو نزد سختیهای حاجت خود را و بزرگ [illegible]

فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَا مَكَانُكَ وَخَفِيَ مَكْرُكَ

در آنچه [illegible] خداوندا [illegible] و بلندست مکان تو و پنهانست مکر تو

وَظَهَرَ اَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ

و هویداست [illegible] و غالب [illegible] جاریست قدرت تو و ممکن نیست گریختن

مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَا اَجِدُ لِذُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا

از حکومت تو خداوندا نمی یابم برای گناهان آمرزنده و نه برای زشتیهای خود پوشنده

وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِيَ الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ

و نه برای چیزی از کردار زشت من [illegible] بدل کننده غیر تو نیست خدائی [illegible] پاکی [illegible]

وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ اِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي

و بستایش تو ستم کردم نفس خود را و بسیار جرات کردم بنادانی خود و آرام گرفتم بآنکه [illegible] یاد کردی تو مرا

وَمَنِّكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ

و انعام کردی تو بر من خداوندا ای آقای من چه بسیار از قبیح که پوشیده و چه بسیار از گرانی از

البلاء

البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته و

[illegible]

كم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته [illegible] عظم بلائي و

[illegible]

افرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني

[illegible]

عن نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي

[illegible]

يا سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب عنك دعائي سوء عملي و

[illegible]

فعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني

[illegible]

بالعقوبة على ما عملته في خلواتي من سوء فعلي واسائتي ودوام تفريطي

[illegible]

وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي وكن [illegible] بعزتك لي في الاحوال

[illegible]

كلها رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا الهي وربي من لي غيرك

[illegible]

اسئله كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي

[illegible]

حكما اتبعت فيه هوى نفسي ولم احترس فيه من تزيين عدوي

[illegible]

فغرّني بما اهوى واسعده على ذلك القضاء فتجاوزت بما جرى علىّ من

ذلك بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد علىّ في جميع ذلك

ولا حجة لي فيما جرى علىّ فيه قضاؤك والزمني حكمك وبلاؤك

وقد اتيتك يا الهي بعد تقصيري واسرافي على نفسي معتذرا نادما

منكسرا مستقيلا مستغفرا منيبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد

مفرا مما كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه في امري غير قبولك

عذري وادخالك اياي في سعة من رحمتك اللهم فاقبل عذري وارحم

شدة ضري وفكني من شد وثاقي يا رب ارحم ضعف بدني ورقة

جلدي ودقة عظمي يا من بدأ خلقي وذكري وتربيتي وبري

وتغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برك بي يا الهي وسيدي

وربي اتراك معذبي بنارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من

معرفتك

معرفتك ولهج به لساني من ذكرك واعتقده ضميري من حبك

وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك هيهات انت

اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته او تشرد من آويته

او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدي والهي

ومولاي اتسلط النار على وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى السن

نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت

بالهيتك محققة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى صارت خاشعة

وعلى جوارح سعت الى اوطان تعبدك طائعة واشارت باستغفارك

مذعنة ما هكذا الظن بك ولا اخبرنا بفضلك عنك يا كريم

يا رب وانت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجري فيها

من المكاره على اهلها على ان ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه

يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ وَقَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ

[illegible] آخرت و بزرگ واقع شده [illegible]

الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ

[illegible]

لِاَنَّهُ لَا يَكُونُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا

[illegible] از غضب تو [illegible] خشم تو [illegible]

تَقُومُ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَاَنَا عَبْدُكَ

[illegible]

الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا اِلٰهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي

[illegible]

وَمَوْلَايَ لِاَيِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَاَبْكِي لِاَلِيمِ

[illegible]

الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ اَوْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ

[illegible] در عقوبت ها

مَعَ اَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَهْلِ بَلَائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ

[illegible] میان من و میان [illegible]

اَحِبَّائِكَ وَاَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلٰى

[illegible]

عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ

[illegible]

فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ

[illegible]

ورجا

وَرَجائى عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يا سَيِّدى وَيا مَوْلاىَ اُقْسِمُ صادِقاً لَئِنْ تَرَكْتَنى

[illegible]

ناطِقاً لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِها ضَجيجَ الْاٰمِلينَ وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَيْكَ صُراخَ

[illegible]

الْمُسْتَصْرِخينَ وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكاءَ الْفاقِدينَ وَلَاُنادِيَنَّكَ

[illegible]

اَيْنَ كُنْتَ يا وَلِىَّ الْمُؤْمِنينَ يا غايَةَ اٰمالِ الْعارِفينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ

[illegible]

يا حَبيبَ قُلُوبِ الصّادِقينَ وَيا اِلٰهَ الْعالَمينَ اَفَتُراكَ سُبْحانَكَ يا اِلٰهى وَ

[illegible]

بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فيها صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فيها بِمُخالَفَتِهِ وَذاقَ طَعْمَ عَذابِها

[illegible]

بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ اَطْباقِها بِجُرْمِهِ وَجَريرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ ضَجيجَ

[illegible]

مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُناديكَ بِلِسانِ اَهْلِ تَوْحيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ

[illegible]

يا مَوْلاىَ فَكَيْفَ يَبْقىٰ فِى الْعَذابِ وَهُوَ يَرْجُو ما سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ

[illegible]

وَرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ وَهُوَ يَاْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ

[illegible]

اَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَبُها وَاَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرىٰ مَكانَهُ اَمْ كَيْفَ

[illegible]

يشتمل عليه زفيرها وانت تعلم ضعفه ام كيف يتغلغل بين اطباقها و

انت تعلم صدقه ام كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه ام كيف

يرجوا فضلك في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك

ولا المعروف من فضلك ولا مشبه لما عاملت به الموحدين من برك واحسانك

فباليقين اقطع لولا ما حكمت به من تعذيب جاحديك وقضيت

به من اخلاد معانديك لجعلت النار كلها بردا وسلاما وما كانت

لاحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست اسماؤك اقسمت ان

تملاها من الكافرين من الجنة والناس اجمعين وان تخلد فيها المعاندين

وانت جل ثناؤك قلت مبتدئا وتطولت بالانعام متكرما افمن كان

مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون الهي وسيدي فاسئلك بالقدرة

التي قدرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت من عليه اجريتها

أَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَ

كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ

أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ

الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ

مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ

وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ

إِحْسَانٍ تُفْضِلُهُ أَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ

نَاصِيَتِي يَا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيراً بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ

أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي

عِندَكَ مَقبُولَةً حَتّى تَكُونَ اَعمالي وَاَورادي كُلُّها وِرداً واحِداً وَحالي

[illegible]

في خِدمَتِكَ سَرمَداً يا سَيِّدي يا مَن عَلَيهِ مُعَوَّلي يا مَن اِلَيهِ شَكَوتُ

[illegible]

اَحوالي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلى خِدمَتِكَ جَوارِحي وَاشدُد عَلَى

[illegible]

العَزيمَةِ جَوانِحي وَهَب لِيَ الجِدَّ في خَشيَتِكَ وَالدَّوامَ فِي الاِتِّصالِ

[illegible]

بِخِدمَتِكَ حَتّى اَسرَحَ اِلَيكَ في مَيادينِ السّابِقينَ وَاُسرِعَ اِلَيكَ في

[illegible]

المُبادِرينَ وَاَشتاقَ اِلى قُربِكَ فِي المُشتاقينَ وَاَدنُوَ مِنكَ دُنُوَّ المُخلِصينَ

[illegible]

وَاَخافَكَ مَخافَةَ المُوقِنينَ وَاَجتَمِعَ في جِوارِكَ مَعَ المُؤمِنينَ اَللّهُمَّ

[illegible]

وَمَن اَرادَني بِسُوءٍ فَاَرِدهُ وَمَن كادَني فَكِدهُ وَاجعَلني مِن

[illegible]

اَحسَنِ عَبيدِكَ نَصيباً عِندَكَ وَاَقرَبِهِم مَنزِلَةً مِنكَ وَاَخَصِّهِم

[illegible]

زُلفَةً لَدَيكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذلِكَ اِلّا بِفَضلِكَ وَجُد لي بِجُودِكَ وَاعطِف

[illegible]

عَلَيَّ بِمَجدِكَ وَاحفَظني بِرَحمَتِكَ وَاجعَل لِساني بِذِكرِكَ لَهِجاً وَقَلبي

[illegible]

بحبك منيتهما ومن علي بحسن اجابتك واقلني عثرتي واغفر زلتي فانك

[illegible]

قضيت على عبادك بعبادتك وامرتهم بدعائك وضمنت لهم الاجابة

[illegible]

فاليك يا رب نصبت وجهي واليك يا رب مددت يدي فبعزتك

[illegible]

استجب لي دعائي وبلغني مناي ولا تقطع من فضلك رجائي

مستجاب کن برای من دعای مرا و برسان مرا [illegible] از فضل خود امید مرا

واكفني شر الجن والانس من اعدائي يا سريع الرضا اغفر لمن لا يملك

[illegible]

الا الدعاء فانك فعال لما تشاء يا من اسمه دواء وذكره شفاء

[illegible]

وطاعته غنى ارحم من راس ماله الرجاء وسلاحه البكاء

[illegible]

يا سابغ النعم يا دافع النقم يا نور المستوحشين في الظلم يا عالما

[illegible]

لا يعلم صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله وصلى الله

[illegible]

على رسوله محمد والائمة الميامين من آله وسلم تسليما كثيرا

[illegible]

فصل [illegible] در اعمال بقیهٔ ماه است از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که

هر که سه روز آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب

روزهٔ دو ماه متوالی برای او بنویسد [illegible] هروی روایت کرده است که در جمعهٔ آخر

ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه

شعبان رفت و این جمعهٔ آخر آن است پس تدارک و تلافی آن کن در آنچه از این ماه مانده است

از تقصیرهای که در ایام گذشتهٔ این ماه کردهٔ و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافعست برای تو در

آخرت و دعا و استغفار بسیار کن و تلاوت قرآن مجید بسیار کن و توبه کن بسوی حق تعالی از

گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص کرده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن

خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینهٔ کسی را مگر آنکه بیرون کنی و از خدا بترس

و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان

در بقیهٔ این ماه این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ

[illegible]

شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ

[illegible] ماه

بدرستیکه حق تعالی در این ماه آزاد میکرد اند بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان

[illegible] بسیار معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام در شب آخر ماه شعبان و شب

اول ماه رمضان این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي اُنْزِلَتْ فِيهِ

[illegible]

الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ

[illegible]

وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ

[illegible]

الْكَثِيرَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي

[illegible] خداوندا بدرستیکه سوال میکنم [illegible]

اِلَی کُلِّ خَیْرٍ سَبِیْلًا وَمِنْ کُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا مَنْ عَفٰی

عَنِّیْ وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهٖ مِنَ السَّیِّئَاتِ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْنِیْ بِارْتِکَابِ الْمَعَاصِیْ عَفْوَكَ

عَفْوَكَ عَفْوَكَ یَا کَرِیْمُ اِلٰهِیْ وَعَظْتَنِیْ فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِیْ عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ

فَمَا عُذْرِیْ فَاعْفُ عَنِّیْ یَا کَرِیْمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ

عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ

مِنْ عِنْدِكَ یَا اَهْلَ التَّقْوٰی وَیَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ

ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعِیْفٌ فَقِیْرٌ اِلٰی رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰی وَ

الْبَرَکَةِ عَلَی الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَیْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ

وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لَا یَعْلَمُ الْعِبَادُ

عِلْمَكَ وَلَا یَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَکُلُّنَا فُقَرَاءُ اِلٰی رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ

عَنِّیْ وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِیْ مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِی الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ

الهي ابقني خير البقاء وافنني خير الفناء على موالاة اوليائك ومعاداة

نگهدار زنده مرا به نیکوترین زندگی و بمیران مرا به نیکوترین مردن بر دوستداری دوستان تو و دشمنی [illegible]

اعدائك والرغبة اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء والتسليم

دشمنان تو و خواهش داشتن بسوی تو و ترسیدن از عذاب و فروتنی کردن و وفا کردن و فرمانبرداری

لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك اللهم ما كان في

ترا و باور داشتن قرآن تو و پیروی کردن طریقه پیغمبر تو خداوندا آنچه بوده است در

قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح او بذخ او بطر او خيلاء

دل من از شک یا شبهه یا انکار [illegible] یا ناامیدی [illegible] یا کردن [illegible]

او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق او عصيان

[illegible]

او عظمة او شيء لا تحب فاسألك يا رب ان تبدلني مكانه ايمانا

[illegible]

بوعدك ووفاء بعهدك ورضى بقضائك وزهدا في الدنيا ورغبة

[illegible] خشنود بودن بحکم تو و بی رغبت بودن در دنیا و خواهش [illegible]

فيما عندك واثرة وطمانينة وتوبة نصوحا اسألك ذلك يا رب العالمين

در آنچه نزد تست [illegible] و آرمیدن دل و توبه خالص سوال [illegible] ای پروردگار عالمیان

الهي انت من حلمك تعصى فكانك لم تر ومن كرمك وجودك

خداوندا تو از بردباری خود [illegible] و از کرم خود و بخشش [illegible]

تطاع فكانك لم تعص وانا ومن لم يعصك سكان ارضك

فرمان برده [illegible] پس گویا که [illegible] نافرمانی کرده نشده و من و کسیکه نافرمانی نکرده است [illegible] ساکنان زمین توایم

فكن علينا بالفضل جوادا وبالخير عوادا يا ارحم الراحمين وصلى الله

پس باش بر ما [illegible] بخشش کننده و بخوبی [illegible] ای مهربانترین [illegible]

طغيا

[illegible]

عليه

عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوٰةً دائِمَةً لا تُحْصیٰ وَلا تُعَدُّ وَلا یَقْدِرُ قَدْرَها غَیْرُكَ

بر محمد و آل محمد رحمتی باشد دائمی که شمردن نشود و نه حساب کرده شود و ندانند اندازه آن را غیر تو

یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

ای بخشاینده‌ترین بخشایندگان

نمازهای مخصوص شبها که باسانید معتبره وارد شده و علما ذکر کرده اند شب اول این ماه یعنی ماه شعبان صد رکعت با حمد و توحید یک مرتبه و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سوره حمد شب دویم پنجاه رکعت با حمد و توحید و معوذتین هر یک یک مرتبه شب سیوم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید ایضا شب چهارم چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد ایضا شب پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد شب ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید ایضا شب هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید ایضا شب هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد و آیة [illegible] تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در رکعت دویم حمد و آیة قل انما انا بشر و پانزده مرتبه توحید ایضا شب نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذا جاء نصر الله ایضا شب دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی یکمرتبه و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر سه مرتبه شب یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون ایضا شب دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره الهیکم التکاثر ایضا شب سیزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و سوره والتین یک مرتبه شب چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره والعصر ایضا شب پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لی و ده مرتبه یا رب ارحمنی و ده مرتبه یا رب تب علی و بیست و یکمرتبه توحید و ده مرتبه سُبْحانَ الَّذی یُحْیِی الْمَوْتیٰ وَیُمیتُ الْأَحْیاءَ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

پاکیزه است خدائی که زنده میکند مردگان را و میمیراند زندگان را و او بر همه چیز توانا است

شب شانزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه انا انزلناه و پانزده مرتبه توحید

شب هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یکمرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار

شب هجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید ـ شب نوزدهم دو رکعت

در هر رکعت حمد و پنج مرتبه آیه قل اللهم مالک الملک ـ شب بیستم چهار رکعت در هر رکعت

حمد و پانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله ـ شب بیست و یکم هشت رکعت در هر رکعت

حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین ـ شب بیست و دوم دو رکعت در هر رکعت حمد

و یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده مرتبه توحید ـ شب بیست و سیم سی رکعت

در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره اذا زلزلت الارض ـ شب بیست و چهارم دو رکعت

در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره اذا جاء نصر الله ـ شب بیست و پنجم ده رکعت در هر رکعت

حمد و یکمرتبه الهیکم التکاثر ـ شب بیست و ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه

آیه آمن الرسول ـ شب بیست و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم

ربک الاعلی ـ شب بیست و هشتم [illegible] چهار رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین

شب بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و هر یک از الم تنزیل و توحید و

معوذتین ده مرتبه [illegible] دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره انا انزلناه

و بعد از سلام صد مرتبه اللّٰهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد باب سیم در

بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است فصل اول

در بیان فضیلت این ماه مبارک است بدانکه ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و بهترین

ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السّلم روایت کرده اند که حضرت رسول صلّی الله

علیه و آله در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی

شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش های است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین

روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهای آن بهترین ساعتها است آن ماهی است که

خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن

رمضان [illegible]

تسبیح

ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن
مستجاب است پس سوال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات
ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بد عاقبت
کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه گرسنگی
و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم
کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگهدارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت
و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از
آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما
و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای
خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان
خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند
و مستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای
شما است پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک
گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حق سبحانه تعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب
نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را بآتش جهنم در روز قیامت ایها الناس
هر که از شما افطار نماید روزه دار مومنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده
آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند که یا رسول الله همه ما قدرت براین
نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما
باشد اگرچه بیک شربت آب باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسی که چنین کند اگر قادر بزیاده از این
نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزیکه قدمها بر آن بلغزد
و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت حساب او را آسان گرداند
و هرگاه در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که

در این ماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و
احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان
کند از خویشان خود خدای عزّ و جلّ در قیامت قطع رحمت خود از و بکند و هر که نماز سنتی در این ماه
بکند حق تعالی از برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی را ادا کند
خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات
فرستد بر من و بر آل من خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزیکه ترازوهای اعمال سبک باشد
و کسیکه یک آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد
ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که
بر روی شما نه بندد و درهای جهنم در این ماه بسته است از خدا سوال کنید که بر شما نگشاید و شیاطین را
در این ماه غل میکنند پس سوال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند و نیز از حضرت
امیر المومنین صلوات الله علیه منقول است که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس
این ماهیست که خدا آنرا بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ما اهل بیت
بر سایر مردم و در این ماه گشوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و درهای رحمت و بسته میشود درهای
جهنم و در این ماه شنیده میشود نداهای مومنان و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکنند گریه‌های
ایشانرا و در این ماه شبی هست که در آن شب ملائکه از آسمان بر زمین می آیند و سلام میکنند بر مردان
و زنان روزه دار برخصت پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است
در آن شب ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم علیه السلم را خلق کند بدو هزار سال عبادت
آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روزش بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس
بدرستیکه آفتابهای ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت و این
ماههای شما مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوان
و شیاطین در این ماه غل کرده در زندانند و زیاده میکند خدا در این ماه روزیها و عمرها را و مینویسد
و مقدر میگرداند در این ماه حاجیان بیت الله را و در این ماه حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان بآمرزش

و فیروزی و رحمت و روزی و خوشنودی خداوند جزا دهند ای روزه دار پس تدبیر کار
خود بکن بدرستیکه در اینماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تامل نما که چگونه خواهی بود در شب
خود و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن
که شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود این ماه و گناهان
تو بر تو باقی مانده باشد پس در هنگامیکه روزه داران مزدهای خود را گیرند تو از جمله زیانکاران باشی
و در وقتیکه بکرامت آقای خود فایز گردند تو از جمله محرومان باشی و در روزیکه سعادتمند گردند
بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از رانده شده ها باشی ای روزه دار اگر ترا آقای تو
از درگاه خود بر گرداند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار تو که روزی
خواهد داد ترا و اگر او ترا خوار کند که گرامی خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل کند که ترا عزیز خواهد کرد
و اگر او ترا واگذارد که ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را
اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامرزد امیدی که خواهی داشت برای آمرزش
گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب کرده اینها از تو طلب نماید چه جواب در برابر او تو آماده
گفت ای روزه دار تقرب بجو بسوی خدا بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای این ماه
زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول میکند و در قیامت شفاعت
میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت آیات
قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا که هر نفسی که در اینماه میکشی ثواب تسبیح در نامه عمل تو مینویسند
و خواب تو در این ماه عبادتست و طاعت تو در این ماه مقبولست و گناهان تو در این ماه
آمرزیده است و آوازهای تو بدعا در این ماه شنیده شده است و مناجات و زاری که با خدا
میکوئی بر تو رحم میکند بدرستی که شنیدم از حبیب خود حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله که خداوند
عالمیان ترا در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کرده هاست از آتش جهنم که عدد آنها را
بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه میشود در آن شب می آمرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است
و ابنما فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را از چیزها که خدا حرام کرده است

نگاه دارد بهشت البته او را واجب گردد و هر که در این ماه روزه دارد و هیچ شب از شبهای آن
بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود و حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمود که شنیدم از
سید انبیا صلی الله علیه و آله که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد
شد گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیا کیست فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است
و بهترین اوصیا توئی یا علی گفتم یا رسول الله این البته خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدبختی
برانگیخته میشود بدبخت ترین امت من جفت پی کننده ناقه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد
که ریش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر بزیر آمد
و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس
هر که وارد شود بر او ماه مبارک رمضان پس روزه دارد روزش را و بایستد بنماز و عبادت
قدر مقرری از شبش را و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه آن
و بامداد آن بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها
و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندگان نیست فصل دویم در بیان حقیقت
روزه است و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را
میشکند از طلوع آفتاب تا برطرف شدن سرخی از جانب مشرق بنابر مشهور یا پنهان شدن
قرص آفتاب یعنی برطرف شدن شعاع از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است با نیت
قربت پس باید که بداند آنچیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار است در آنها
اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی باشد اما بهتر است که آنچه متیقن باشد وجوب
ترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه
بی دغدغه مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است
و اما آنها که واجب است ترک آنها کردن اول و دویم چیزی خوردن و چیزی آشامیدن است
و چیزی که آشامیدن و خوردن آن متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست که مبطل صوم است
و موجب قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا

در گوش بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود محلّ خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن
چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک و گیاهها و
آب فشرده شده از گیاههای غیر معتاد و اظهر آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن
واجبست و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد سیم جماع کردن در قبل زنست
مطلقا خواه انزال شود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفاره میشود بخلاف و جماع در دبر زن
هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در دبر
زن بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفارهست و بعضی مبطل نمیدانند و اوّل اقویست
چهارم باقی ماندنست بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مبطلست و موجب قضا و
کفارهست و بعضی مبطل ندانسته‌اند و بعضی قضای تنها واجب دانسته‌اند و احوط آنست که اگر زن حایض
پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و
قضا نیز بکند و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط آنست که تیمم بکند و تیمم را نشکند تا صبح شود و خواب
اوّل بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن داشته باشد جایزست
و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته‌اند و آن
احوطست و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازمست
و این احوطست اگر چه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دویم وجوب قضاست و این
قول قویست بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب
هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی عدم وجوب کفارهست و بعضی از متاخرین
را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر
اختیار نموده و این احوطست و خالی از قوّتی نیست بدانکه در روزه‌های دیگر غیر ماه مبارک رمضان
نیز خلافست که آیا باید که صبح را پاک دریابد یا نه و حق اینست که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب
نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح طاهر نباشد و واجب معیّن نباشد آن روز روزه ندارد و اگر
معیّن باشد آن روز روزه بدارد و قضا نیز بکند امّا اگر عمداً کرده باشد دور نیست که کفاره در کار نباشد

واکر بدهد احوط است و در روزهٔ سنت اکر عمدا در جنابت بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند
و نیت روزه بکند بکمان فقیر روزه اش صحیح است و در واجب معین اکر عمدا نیت را ترک کند
و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که روزه اش باطل است و قضا میکند و کفاره واجب
نمیشود و اکر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا
زوال نیت میتواند کرد اکرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزهٔ سنت خلافی نیست که اکر در شب
نیت نکرده باشد و مفطر فعلی نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلاف است
بعضی کفته اند تا نزدیک شام نیت میتوان کرد و جمعی از محققین علما باین قایلند و بنزد فقیر اقوی این است
و بعضی کفته اند که بعد از زوال نیت نمیتوان کرد و بعضی کفته اند که اکر پیش از زوال نیت کند ثواب
روزهٔ تمام روز را می یابد و اکر بعد از زوال نیت کند ثواب روزهٔ بعد از نیت تا شام را می یابد
پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضای تنها
و بکمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ
دود غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون دود تنور و بخار دیک و اظهر عدم
بطلان است و احوط اجتناب است حتی از دود تنباکو ششم استمنا است یعنی طلب نزول منی کردن
با حصول آن موجب قضا و کفاره است و مشهور آنست که هرکاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود
روزهٔ او باطل میشود و قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصا وقتیکه
نسبت بحلال خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است
مطلق و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدای آنرا شنیدن یا بخیال خود در آوردن هرکاه
باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بآن معتاد نباشد خلاف است و اظهر عدم
وجوب قضا و کفاره است هفتم قی کردن عمدا و اکثر موجب قضای تنها میدانند و بعضی قضا
و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب
قضای تنها خالی از قوتی نیست و مشهور آنست که هرکاه قی بی اختیار آید بر او قضائی نیست
و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است هشتم حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو

دانسته اند

دانسته‌اند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته‌اند و موجب هیچیک ندانسته‌اند و بعضی
حقنهٔ مایع را موجب قضا دانسته‌اند و حقنهٔ جامد را مانند شیاف مکروه دانسته‌اند و بعضی مطلق مکروه
دانسته‌اند و این قول اقویست و احوط آنست که بدون ضرورت حقنهٔ مایع نکند و اگر بکند قضا
بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی
هرگاه تعدی در حلق نکند ایضاً اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند
و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمهٔ
هدی صلوات الله علیهم است با آنکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسیکه اهلیت
مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید و در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و
کفاره میدانند و بعضی میگویند که موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند
قضا بکند و کفاره بدهد **دهم** سر فرو بردن در آب است و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی موجب قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند
و اظهر حرمت است و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را با آب فرو برد تا گردن و
بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که فرو برد منافذ سر را
دفعةً هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و احوط آنست که در
روزهٔ سنت نیز سر را در آب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است **یازدهم** بلغمی که از سینه
بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قول است **اول** جواز ابتلاع آنچه بیرون
می آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر **دویم** جواز ابتلاع هر دو قسم
مادام که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد **سیم** جواز کشیدن از سینه و سر
و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بعدم کرده اند بعضی بقضای تنها قایل شده اند
و بعضی کفاره نیز واجب میدانند و بعضی بکفارهٔ جمع قایل شده اند و گمان فقیر آنست که هیچیک لازم
نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بفضای دهن بیاید فرو نبرد **دوازدهم** مشهور میان علما آنست
که مکروه است که زن روزه دار در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر او

لازم است و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته‌اند و اول اظهر است و در خائیدن قندران و مصطکی که
آب آتش را فرو برد بعضی حرام دانسته‌اند و بعضی موجب قضا دانسته‌اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما
آنست که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و
آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آنوقت که خورده یا آشامیده و اگر
ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجب است
و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهت وضوی نماز واجب و آب بی اختیار بحلق او رود
قضا بر او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته‌اند که قضا بر او واجب است و اگر عبث
مضمضه کند و آب بحلق فرو رود جمعی قضا واجب دانسته‌اند و این احوط است و اظهر عدم وجوب است
مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهان را بیندازد و این احوط است
فصل [illegible] در سنتها و آداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان
و دست بیدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که کراهیت مخصوص
بصورتیست که اینها محرک شهوت او باشند و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروه است
بچشم کشیدن چیزی که اثر او طعمی باشد که بحلق رسد یا در آن مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون
آوردن خونست از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروه است بوئیدن گلها خصوصا نرگس و بهتر آنست که مشک را
هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق علیه السلم منقولست
که طیب تحفهٔ صایم است و فرمود که هر روزه دار که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل
نگردد و اشهر و اقوی آنست که بوئیدن رایحهٔ غلیظ مفطر نیست و بعضی گفته‌اند که بوئیدن رایحهٔ
غلیظ که بجوف رسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالا
رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروه است که صایم جامهٔ که ملاصق بدن است
تر کند و مکروه است زن صایمه را که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق علیه السلم
منقولست که هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی تو و پوست تو

و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که باید روزهٔ تو مانند روز افطار تو
نباشد و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدنست
تنها بلکه باید که در روز روزه نگاهدارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام
و با یکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست
نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکوئید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید
از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید
از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن
و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قایم آل محمّد
صلوات الله علیهم باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بر
دارید و بر شما باد با آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت بندهٔ که از آقای خود
ترسد ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک شده ای روزه دار
دل تو از عیبها و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی بسوی خدا
از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه
حق تعالی نهی کرده است ترا از آن در آشکار و پنهان و بترسی از خدا و ترسیدنی که سزاوار ترسیدن
اوست در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عزّوجلّ در ایام روزهٔ خود و فارغ
گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر کرده است
بآن و خواندهٔ است بسوی آن اگر همهٔ اینها را بعمل می آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده
و فرموده خدا را اطاعت کردهٔ و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ تو
کم میشود از فضل آن و ثواب آن و بدرستیکه پدرم گفت که رسولخدا صلّی الله علیه و آله شنید که زنی
در روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت طعام طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام
حضرت فرمود که چگونه روزهٔ و جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست
بدرستیکه حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم است

روزه داران و بسیارند گرسنگی کشندگان [illegible] امیر المومنین صلوات الله علیه فرمود که

چه بسیار روزه داری که بهرهٔ نیت او را از روزه بغیر تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده

که نیت او را بهرهٔ از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت

احمقان است و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است زیرا که خواب

مقربان چون به نیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جملهٔ عبادات ایشان است بلکه ارواح ایشان

در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خاص مومنان محشور میگردند و بر اسرار غیب و رویای صادقه

مطلع میگردند و راهی از راههای قرب ایشان است و افطار خردمندان چون از روی دانائی است

و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینمایند بهتر است از روزهای احمقان که روزه را دستگاه

خود فروشی خود کرده اند و بریا و عجب ممزوج میگردانند و بشرایط صوم عمل نمیکنند [illegible]

در بیان دخول ماه مبارک رمضان است [illegible] طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند

وارد شده [illegible] امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی

هلال مکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو

رَبِّیْ وَ رَبُّکَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَ

[illegible]

السَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ اِلٰی مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِیْ

[illegible]

شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا خَیْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَآءَهُ وَفِتْنَتَهُ

[illegible]

و بهترین دعاها دعای هلال صحیفهٔ کامله است [illegible] رحمه الله این دعا را در وقت رویت

هلال ماه مبارک واجب دانسته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَنِیْ وَخَلَقَکَ وَقَدَّرَ مَنَازِلَکَ

[illegible]

وَجَعَلَکَ مَوَاقِیْتَ لِلنَّاسِ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنَا اِهْلَالًا مُبَارَکًا اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ

[illegible]

عَلَیْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْیَقِینِ وَالْاِیْمَانِ وَالْبِرِّ وَالتَّقْویٰ وَالتَّوْفِیقِ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضیٰ

[illegible]

و در شب اوّل ماه جماع با حلال خود سنّت است و غسل در شب اوّل سنّت است و از حضرت صادق
علیه السّلم منقول است که هر که غسل کند در شب اوّل ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد
با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اوّل ماه رمضان
غسل کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضا منقول است که چون ماه مبارک رمضان داخل
میشد حضرت صادق علیه السّلم فرزندان خود را وصیّت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در این ماه
در عبادت که در این ماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان در اینماه مقدّر
میشوند و در اینماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم منقول است
که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند
گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین علیه السّلم در شب اوّل ماه سنّت است و از حضرت صادق
علیه السّلم منقول است که هر که در شب اوّل ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند
گناهان از او بریزد مانند برگهای درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولّد شده است
و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که در شب اوّل ماه سورهٔ
انّا فتحنا در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و در روایت دیگر از آنحضرت علیه السّلم
منقول است که هر که در شب اوّل ماه مبارک دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ
انعام بخواند و سوال کند که حق تعالی از او کفایت شرور بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد
در اینماه و حفظ کند او را از آنچه میترسد از بیماریها و دردها و این نماز را نشسته میتوان کرد و سوره
را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اوّل ماه نیّت روزهٔ تمام ماه را بکند و باز هر شب
نیّت کند بهتر است و نیّت چنین میکند که قصد میکند که فردا روزهٔ ماه رمضان میدارم واجب قربة
الی الله و در روز اوّل ماه سنّت است که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت
صادق علیه السّلام منقول است که چون در اوّل سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد

و [illegible] از آنحضرت علیه السلام منقول است که هرکه در روز اول این ماه کفی از گلاب بر رو بزند از
خواری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از بلاها ایمن گردد و هرکه یک کف از گلاب در روز
اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسام ایمن گردد و [illegible] از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
منقول است که هرکه در اول ماه دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله
و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند با آنچه میسر شود
سلامتی آن ماه را خریده است و در روز اول خواندن این دعا سنت است

اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيهِ
[illegible]
الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ
[illegible]
وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
[illegible]
قَدِيرٌ و [illegible] از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ
[illegible]
شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ
[illegible]
اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلٰوتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
[illegible]
و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه نزد داخل شدن ماه رمضان
یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا
بخواند و در رکعت دویم هر سوره که خواهد حق تعالی جمیع بلیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ

خدا باشد تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاهاست

و شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام

فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان

و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای حق تعالی بی شائبهٔ اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال باو

نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند بدین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال

واقع میشود از بلاها و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّیۤ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ دَانَ لَهٗ كُلُّ شَیْءٍ

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِیْ تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ

وَبِعِزَّتِكَ الَّتِیْ قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوْتِكَ الَّتِیْ غَلَبَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ

الَّذِیْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ یَا نُوْرُ یَا قُدُّوْسُ یَا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَیَا بَاقِیْ بَعْدَ

كُلِّ شَیْءٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُغَیِّرُ

النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَقْطَعُ الرَّجَاۤءَ

که قطع میکند امید را

وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُدِیْلُ الْاَعْدَاۤءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَرُدُّ الدُّعَاۤءَ

وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ یُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُوْلُ الْبَلَاۤءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَحْبِسُ

غَیْثَ السَّمَاۤءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَكْشِفُ الْغِطَاۤءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ

الَّتِی تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی

که بزودی میکشند نیست شدن را و بیامرز برای من گناهان که میراث میدهند پشیمانی را و بیامرز برای من گناهانی را که

تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَأَلْبِسْنِی دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِی لَا تُرَامُ وَعَافِنِی مِنْ شَرِّ مَا

میدرند پرده نگاهداری را و بپوشان مرا زره حفظ خود که محکم است یعنی بر هر کاری قصد کرده نمیشود و عافیت ده مرا از شر آنچه

أَخَافُ وَأُحَاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِی مُسْتَقْبَلِ سَنَتِی هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ

میترسم و حذر میکنم بشب و روز در وقت روی آوردن سال من که این است خداوندا ای پروردگار آسمانهای

السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

هفتگانه و پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه در میان آنهاست و پروردگار عرش بزرگ

وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِی وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ

و پروردگار سوره فاتحه و قرآن بزرگ و پروردگار اسرافیل و میکائیل و جبرئیل

وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَ

و پروردگار محمد رحمت خدا بر او و آل او که بهتر رسولان است و آخر پیغمبران است سوال میکنم از تو بحق ذات تو

بِمَا سَمَّيْتَ بِهِ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِی تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِی كُلَّ

و بآنچه نامیدی بآن ای بزرگ تو آنکه بخشش میکنی بنعمت بزرگ و دفع میکنی از هر آنچه حذر کرده شود و عطا میکنی هر

جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ

نعمت بسیار را و چند میکنی از نیکیها که ثابت است از اندک و بسیار و میکنی تو آنچه را که میخواهی ای بسیار توانا

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَلْبِسْنِی فِی مُسْتَقْبَلِ سَنَتِی هَذِهِ سِتْرَكَ

خدا ای بخشنده رحمت بفرست بر محمد و و بپوشان مرا در آینده سال من که اینست پرده خود

وَنَضِّرْ وَجْهِی بِنُورِكَ وَأَحِبَّنِی بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِی رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ

و تازه کن روی مرا بروشنائی خود و دوست دار مرا بدوستی خود و برسان مرا بخوشنودی خود و بزرگ نوازش خود

وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَأَعْطِنِی مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا

و بزرگی بخشش خود و ببخش مرا از نیکی چیزی که نزد تست و از نیکی چیزی که تو بخشی از آن یکی

رمن

مِنْ خَلْقِكَ وَالْبُشْرٰی مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰی وَيَا شَاهِدَ

از پيدايش خود و به پوشان رابان سلامت داشتن خود اي جاي هر گله كردن واي گواه

كُلِّ نَجْوٰی وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا

هر راز گو واي داناي هر پنهاني واي دفع كننده آنچه ميخواهي از رنج اي بزرگ درگذرنده اي

حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلٰی مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلٰی دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

اي نيك درگذرنده بميران مرا بر دين ابراهيم و دين ابراهيم و بر دين محمد رحمت كناد خداي او و آل او

سُنَّتِهِ وَعَلٰی خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللّٰهُمَّ

و بميران بر طريق او و نيك ترمرگ پس بميران مرا دوست دارنده مر دوستان خود و دشمني كننده مر دشمنانت را خداوندا

وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي

و دور دار مرا در اين سال از هر عملي يا گفته يا كرداري كه دور ميدارد مرا از تو و برانگيز مرا

إِلٰی كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بسوي هر عملي يا قولي يا فعلي كه نزديك گرداند مرا از تو در اين سال اي مهربان ترين مهرباني كنندگان

وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ

و باز دار مرا از هر عملي يا قولي يا فعلي كه بوده باشد از من كه مي ترسم گزند آخرت خود و امي ترسم

مَقْتَكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ حَذَارَ أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ

دشمن داشتن ترا بر آن جهت ترسيدن اينكه بگرداني تو روي توجه خود را كه بزرگست از من پس سزاوار شوم بآن

نَقْصًا مِنْ حَظٍّ لِي عِنْدَكَ يَا رَؤُوفُ يَا رَحِيمُ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ

كم شدن را از بهره كه مراست نزد تو اي بخشنده تر اي مهربان خداوندا بگردان مرا در آينده سال من كه اينست

فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَجَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي

در نگاهباني خود و در همسايگي خود و در پناه خود و به پوشان مرا پرده امني خود و ببخش مرا

كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا

نوازش خود بزرگست همسايگي تو و بزرگست ستايش تو نيست خداي سواي تو خداوندا بگردان مرا پيروي كننده

لصالح من مضى من اوليائك والحقني بهم واجعلني مسلما لمن قال بالصدق
زندگی کسی را که گذشت از دوستان تو و برسان مرا بایشان بگردان مرا گردن نهنده برای کسیکه بحق گفته
عليك منهم واعوذ بك اللهم ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي
بر تو از ایشان و پناه می برم بتو خداوندا اینکه فرا گیرد مرا گناهان من و ستم من و اسراف مرا بر ذات من
واتباعي لهواي واشتغالي لشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك
و پیروی کردن من مر ارزوی خود را و مشغول شدن من بخواهشهای خود پس حایل گرداند آن میانه من و میان مهربانی تو
ورضوانك فاكون منسيا عندك متعرضا لسخطك ونقمتك اللهم
و خوشنودی تو پس شدم فراموش کننده نزد تو پیش اینده و ناخوشنودی ترا و ناخوشی ترا خداوندا
وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك زلفى اللهم كما كفيت
دست ده مرا برای هر کردار نیک خوشنود شوی بان از من و نزدیک کن مرا بسوی نزدیک کردنی خداوندا چنانچه بسنده شدی
نبيك محمدا صلى الله عليه واله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه و
پیغمبر خود را که محمد است رحمت کناد خدا برو و ال او از ترس دشمن او و گشادی تو اندوه او را و دور کردی غم او را و
صدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول هذه
راست کردی برای او وعده خود را و فا کردی برای او پیمان خود را خداوندا پس بشفاعت آن محمد پس بسنده شو مرا از ترس این
السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق المعاش فيها
سال و آسیبهای آن و بیماریهای آن و بلاهای آن و بدیهای آن و اندوههای آن و تنگی روزی در آن
وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى اجلي
و برسان مرا برحمت خود نهایت سلامتی را بکامل شدن همگی آسایش نزد من تا آخر عمر من
اسألك سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسألك ان تغفر لي
سؤال میکنم سؤال کردن کسی که بدی کرد و ستم کرد و زاری کرد و اقرار کرد و سؤال میکنم ترا اینکه بیامرزی مرا
ما مضى من الذنوب التي حصرتها حفظتك واحصتها كرام ملائكتك
آنچه گذشت از گناهان که محاصره کرده اند نگاهبانان تو و شمار کرده اند بزرگواران فرشتگان تو

عَلَیَّ وَاَنْ تَعْصِمَنِی اِلٰهِی مِنَ الذُّنُوبِ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمْرِی اِلٰی مُنْتَهٰی اَجَلِی یَا اللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ

بر من و اینکه نگاه داری تو مرا ای معبود من از گناهان در آنچه باقی است از عمر من تا آخر عمر من ای خدا ای بخشنده

یَا رَحِیمُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنِی کُلَّ مَا سَئَلْتُکَ وَرَغِبْتُ اِلَیْکَ

ای مهربان رحمت بفرست بر محمد و خانواده محمد و بده مرا هر چیزی که سوال کردم از تو و خواهش کردم بسوی تو

فِیهِ فَاِنَّکَ اَمَرْتَنِی بِالدُّعَاءِ وَتَکَفَّلْتَ لِی بِالْاِجَابَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

در آن چیز پس بدرستیکه تو امر فرمودی مرا بدعا و ضامن شدی تو برای من باجابت ای مهربان ترین مهربانان

فصل پنجم در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان است از حضرت صادق و کاظم

صلوات الله علیهما منقول است که بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان این دعا بخوانند

یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ اَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِیمُ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ

ای برتر ای بزرگ ای آمرزنده ای مهربان توئی پروردگار بزرگی که نیست مانند او هیچ چیز

وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ وَهٰذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَکَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ

و او شنونده بیناست و این ماهی است که بزرگ کردی آنرا و گرامی کردی آنرا و بزرگی دادی آنرا و برگزیدی تو آنرا

عَلَی الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِی فَرَضْتَ صِیَامَهُ عَلَیَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی

بر همه ماهها و آن ماهی است که واجب کردی روزه داشتن او را بر ما و آن ماه رمضان است که

اُنْزِلَتْ فِیهِ الْقُرْاٰنُ هُدًی لِلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ

فرستادی تو در او قرآن را رهنما برای مردمان و گواهان از رهنمایان و جدا کننده حق از باطل و گردانیدی

فِیهِ لَیْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَیْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَیَا ذَا الْمَنِّ وَلَا یُمَنُّ عَلَیْکَ

در آن ماه شب قدر را و گردانیدی تو آنشب را بهتر از هزار ماه پس ای صاحب احسان و احسان کرده نمیشود بر تو

مُنَّ عَلَیَّ بِفَکَاکِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ فِیمَنْ تَمُنُّ عَلَیْهِ وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ

احسان کن بر من بخلاص کردن گردن من از آتش در زمره کسیکه احسان کردی تو براو و در آور مرا در بهشت بمهربانی خود

یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ و این دعای بسیار خوبیست و اقلا شبی یک مرتبه خوبست که خوانده شود و بسند

ای مهربان ترین مهربانان صحیح منقول است که هر که در هر شب این ماه مبارک این دعا بخواند گناه چهل ساله او آمرزیده شود